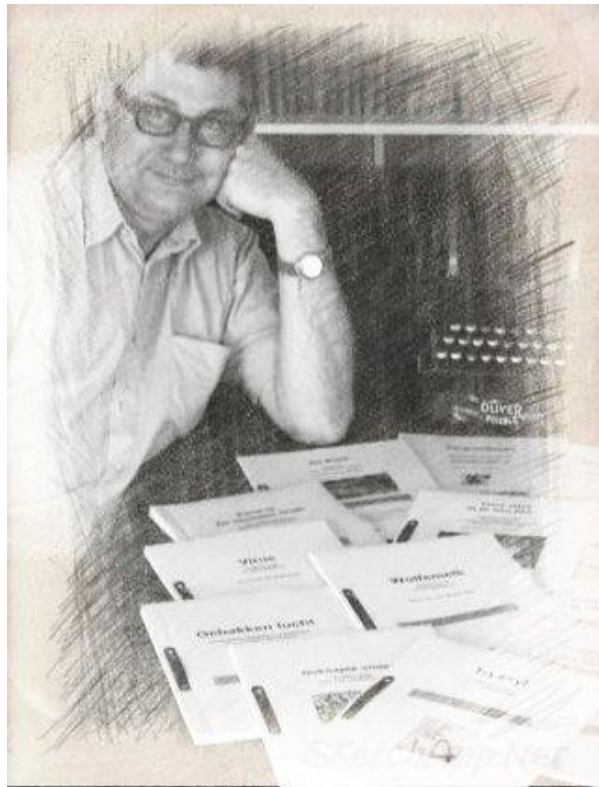

Als 't maar een jongen is

**Blijspel in 3 bedrijven
voor 8 dames en 3 heren**

(evt. 6 of 7 dames en dan 5 of 4 heren)

door © Luc van Balberghe

**Opvoeringsvergunning en auteursrechten
uitsluitend te regelen via
luc.van.balberghe@telenet.be**

Beste toneelvrienden,

Fijn dat je deze toneelbrochure wilt lezen. Wellicht ontdek je een nieuw, gepast stuk dat je graag zult regisseren, spelen, aanraden...

Wat doe je dan?

Je vraagt een **opvoeringsvergunning** aan de auteur via zijn e-mailadres: luc.van.balberghe@telenet.be .

Bij de aanvraag geef je tegelijk volgende informatie:

- voorziene data van de voorstellingen
- naam/adres en maximum capaciteit van de zaal
- naam van de toneelvereniging
- naam van de regisseur

Indien hetzelfde stuk niet rond dezelfde tijd in die omgeving door een ander gezelschap gespeeld wordt, krijg je normaal gezien onmiddellijk een opvoeringsvergunning. Is dat wel het geval, heeft de eerste aanvrager een vetorecht en moet je in het slechtste geval een jaartje wachten.

Samen met de opvoeringsvergunning krijg je ook het bedrag van de verschuldigde **auteursrechten** voor de tekst meegedeeld. Dit bedrag dient dan

uiterlijk 3 weken voor de première gestort te worden op de rekening van de auteur. Geen enkele organisatie is gemachtigd om in naam van de auteur auteursrechten te innen. Gezien de rechtstreekse contacten tussen toneelkring en auteur zullen de auteursrechten altijd lager zijn dan wanneer ze aan een inningsorganisme betaald moeten worden.

Omdat een toneelstuk een levend iets is, wordt door de auteur nog geregeld gesleuteld aan bestaande teksten. Een toneelbrochure geeft daarom een vrij goed beeld van het stuk, maar als je beslist om het op te voeren, vraag dan steeds de laatste versie aan. De bezetting blijft meestal onveranderd, maar de speelduur kan iets langer zijn, sommige situaties of uitspraken geactualiseerd en de karakters iets meer uitgediept.

Een elektronische leesbrochure kan je gratis aanvragen bij de auteur. Voor de opvoering moeten geen boekjes aangekocht worden. De opvoeringsvergunning impliceert tegelijk het recht om zoveel prints te maken als nodig voor de acteurs/actrices, regisseur, souffleur en technische ploeg.

Veel leesgenot!

Als 't maar een jongen is!

Ludo en Rudy zijn twee homovrienden die al jaren samenleven op hun luxeflat op de tiende verdieping van een flatgebouw. In datzelfde gebouw wonen ook de lesbische vriendinnen Els en Sofie.

Ludo en Rudy hebben een uitgesproken kinderwens en willen een kindje adopteren. De bazige inspectrice van de Adoptiedienst maakt het echter moeilijk omdat het kind dan geen moeder heeft.

Els en Sofie spelen daarom even de echtgenote tot het dossier in orde is. Maar de wat eenvoudige klusjesman snapt het allemaal niet meer.

Wanneer plotseling de moeder van Rudy én de moeder van Els op bezoek komen terwijl de inspectrice er ook is, ontstaat het ene misverstand na het andere.

Terwijl de oplossing toch zo eenvoudig is...

Luc van Balberghe

Personages

- **Ludo:** dertiger, homo, woont samen met Rudy. Praat en beweegt heel erg verwijfd: hoog stemmetje, langgerekte klanken, korte stapjes en wuivend handje. Romantisch en zweverig type.
- **Rudy:** dertiger, homo, woont samen met Ludo. Praat en beweegt idem als Ludo, maar is iets kordater en realistischer.
- **Benny:** onbepaalde leeftijd, klusjesman in het flatgebouw waar Rudy en Ludo wonen. Heeft een sociaal drankprobleem. Voor de rest een goudeerlijke, ietwat simpele goedzak.
- **Els:** dertiger, lesbo, woont ook in het flatgebouw van Rudy en Ludo. Nogal plumpe, dominante figuur.
- **Sofie:** dertiger, lesbo, woont samen met haar vriendin Els. Eerder tenger en onderdanig.
- **Inspectrice van Adoptiedienst 1:** vrouw, bijna 60 jaar, struis, gefrustreerd, bazige tante.
- **Inspectrice van Adoptiedienst 2:** vrouw, dertiger, sociaal, begripvol en sympathiek.
- **Moeder van Rudy:** zestiger, druk en bemoeizuchtig
- **Moeder van Els:** zestiger, nerveus en erg verward
- **2 politieagenten:** man of vrouw, leeftijd onbelangrijk. Bij voorkeur twee tegengestelde figuren zoals oud en jong, lang en klein, breed en smal. De aansprekingen in het script kunnen gewijzigd worden, naargelang hun figuur. Leuk is dat bijv. de lange aangesproken wordt met 'Kleine' en de corpulente met 'Smalle'...

Locatie en decor

De flat van Rudy en Ludo op de tiende verdieping van een modern flatgebouw. De inrichting is heel erg design en tegelijk kitscherig door te veel aandacht voor details. De overwegende kleur is roze. Op alle mogelijke plaatsen bevinden zich hartjes, zoals een kussen of een kadertje in de vorm van een hart, enz. Rechts bevinden zich enkele zeteltjes, bijna in het midden staat een tafel met enkele stoelen. Links is een hoek helemaal ingericht als toekomstige kinderkamer met speelpark, wieg, koets, knuffels... Verder een deur naar de gang, naar de slaapkamer en naar de keuken.

EERSTE BEDRIJF

(Omstreeks 10 uur in de voormiddag)

LUDO: *(buigt zich over het wiegje en wijst met zijn vinger naar een denkbeeldig kindje)* En waar is mijn kindje? Waar is mijn kleine baas? Je moet je hoofdje niet wegdraaien, het is maar papa Ludo, hoor! (...) *(Tikt met zijn wijsvinger achtereenvolgens op het voorhoofd, de linker- en de rechterwang, de kin en ten slotte de mond van de baby, terwijl hij volgend versje opzegt)* Aatje-petaatje, soepje-melkje, papje-...hàppekeuuuu! (...) Wat ben jij toch een braaf kereltje. Je zult wel honger hebben, maar je geeft geen kik. Je lacht alleen maar. Zal Papa Ludo een lekker papje voor je maken? Nee.... Nog geen fruitpapje, dat is voor later. Een lekker melkflesje, voorlopig. Want de borst geven, dat kan Papa Ludo niet hoor. (...) Of zullen wij eens gaan stappen, ja? Ha neen, dat kan je nog niet. Maar we kunnen wel samen op stap, kleine man! Jij en ik! *(Terwijl hij met de rug naar het publiek staat, neemt hij de baby uit de wieg en legt hem in de koets. Begint met de koets zoals een trotse vader parmantig op en neer te wandelen)* Gaan wij eens kijken of Papa Rudy misschien al wat lekkere melk aan 't opwarmen is? *(Wandelt steeds sneller en sneller, tot hij uiteindelijk rond de tafel koerst)* Jaaaaa, wij gaan de koers winnen! Jij wordt de nieuwe Eddy Merckx. Of nog een vluggere: Jacky Ickx! Een 'snelle' in elk geval!

RUDY: *(komt uit de keuken, met schort om en kookgarde in de hand. Hij kijkt lachend naar het tafereel)* Alleeeee, Ludo...

LUDO: *(verschrikt zich en duwt de kinderkoets van zich weg. Die vliegt te pletter tegen een kast en valt omver. Uiteraard ligt er géén baby in en deed Ludo maar alsof, maar dat heeft het publiek nog niet meteen door.)* Hooooooooooooooooo... Rudyyyyyyyyy... Je doet me zoooo schrikkeuuuu!...

RUDY: Wat is er nu toch? Ik kom toch gewoon maar uit de keukeuuuu?...

LUDO: Ja, maar zo onverwachts. Ik was er helemaal in opgegaan. En toen stond jij daar...

RUDY: *(verrast)* Wat doet die kinderkoets daar?

LUDO: Kinderkoets? Welke kinderkoets? Hooooo, de kinderkoets... Die vloog vooruit toen jij binnenkwam.

RUDY: Hoe kan dat nu? Zo'n grote luchtverplaatsing maak ik toch niet? Ik liet zelfs geen windjeuuuu... Hihih...

LUDO: Nee, ik schrok. Ik was zo geconcentreerd en plots stond jij daar. Toen vloog de koets uit mijn handen.

RUDY: Was je er dan mee aan 't rondrijden, schatje?

LUDO: Ja, even oefenen, hé! Voor als 't kindje komt. Dan moeten we er toch al enige handeling mee hebben.

RUDY: Jij doet wel alsof je zelf in verwachting bent, jij...

LUDO: Maar dat zijn we toch ook een beetje, bolleke?

RUDY: Ja?

LUDO: Een heel klein beetje toch? We verwachten toch dat het kindje in ons gezin gaat komen, he? Jaaa-a, natuurlijk 'kopen' we het niet zelf. Maar we verwachten het wel...

RUDY: (*mijmert even*) 't Zal een hele verandering zijn! We waren altijd zo vrij als vogeltjes, we deden alles samen, moesten alleen met elkaar rekening houden... De flat altijd mooi gepoetst... Alles altijd op de juiste plaats... Elk weekend uitgaan... Maar als hier straks een kindje rondloopt, dan...

LUDO: Zo snel loopt een kind nog niet rond, hoor!

RUDY: (*lachend*) Of je rijdt overal met de kinderwagen tegenaan...

LUDO: Jij wilt toch ook een kindje? Daar waren we 't toch over eens?

RUDY: Jazeker! Daar is geen twijfel over!

LUDO: Wel dan, bolleke?...

RUDY: Ik vind het allemaal zo vreemd. Het komt zo akelig dichtbij.

LUDO: Juist daarom wil ik al een beetje oefenen. Dan kunnen we 't van in 't begin doen zoals het hoort. Stel... stel nu, dat we 't zouden moeten beginnen te leren wanneer het kind er al is! Dat trekt toch op niks. De ene fout stapel je dan op de andere en als 't kind 10 jaar is, dan wil het hier weg omdat we er niks van gebakken hebben! Goh, ik mag er niet aan denken! Eerst zoveel moeite gedaan om er eentje te krijgeuu... Trouwens, als je echt een kindje koopt, dan heb je toch ook negen maand de tijd om te wennen en te oefenen?

RUDY: 't Zal allemaal wel meevallen, schatje. Zo vlug gaat een adoptie ook niet...

LUDO: Dat zou toch stilaan wel mogen, vind ik. We wachten nu al drie jaar! Straks zijn we oud en hoeft het niet meer. Als 't nog lang duurt, dan wil dat kind ons niet meer omdat we bejaard zijn. Stel je vooreuu...

RUDY: Soms denk ik dat ze ons dat kindje niet gunnen omdat we homo zijn. Het duurt allemaal zo lang, vind je niet? Zouden ze 't durven rekken tot we er te oud voor zijn, denk je?

LUDO: Neeuuuu,... Nee, dat geloof ik niet! Andere koppels moeten ook altijd lang wachten voor een adoptie goedgekeurd wordt.

RUDY: Ik verwacht dat de beslissing van de Adoptiedienst nu toch wel snel zal volgen, hoor. En zo vlug ze daar 'ja' zeggen, dan gaat het vooruit.

LUDO: Ja, 't lijkt wel zoiets als kunstmatige inseminatie. Wanneer de dokter zegt dat het gelukt is, is 't alleen nog maar een kwestie van negen maanden wachten.

RUDY: Zoals kunstmatige inseminatie, ja. Schoon, dus... Zonder al dat gedoe, he schatje!

LUDO: Hoewel, dat gedoe... Hihhi...

(na korte stilte)

LUDO: *(na even nadenken)* Zouden we niet naar de gynaecoloog moeten gaan?

RUDY: Gynaecoloog? We gaan toch niet echt bevallen, zeg! We 'krijgen' een kindje, we 'kopen' het niet zelf.

LUDO: Neenee, bolleke, dat niet. Goh, ik mag er niet aan denken dat jij met zo'n opgespannen buik zou rondlopen!

RUDY: Of jij? Jij bent nog meer het moedertype dan ik.

LUDO: Ik? Ik, in verwachting? Wel, heu... ik zou het nog niet zo erg vinden. Maar ik vraag me af hoe ik dan zou moeten bevallen. Och arme, die kleine geraakt er nooit uit!

RUDY: *(lachend)* Tja, dat zou dan pas persen worden, denk ik...

LUDO: Dat denk ik ook!

RUDY: *(binnenpretje)* Hihhi, wij kunnen tenminste het geslacht van ons kindje vooraf kennen zonder dat er een echografie gemaakt moet worden...

LUDO: Jaaa-a, maar als de dokter vindt dat hij eens moet voelen of er al genoeg opening is, dan laat ik hem wel doen, hoor!

RUDY: *(lachend)* Goh! Wat ben jij toch een profiteur!

(Er wordt gebeld)

LUDO: Dat zal Benny zijn met de post! Rond deze tijd is hij altijd al ongeveer tot op de tiende verdieping geraakt. Ach, die lieve Benny...

RUDY: Ik zal hem eens snel binnenlaten. Zet jij al maar een borrel klaar voor hem. *(doet de deur naar de gang open en Benny komt, al lichtjes aangeschoten, binnen met wat brieven in de hand)*

BENNY: Dag, vrolijke vrienden...

LUDO: Ha, dag Benny'tje... Is er vandaag post voor ons?

BENNY: Post? Post? Dat weet ik niet, hoor. Mijn hoofd is zo leeg als wat...

RUDY: Al zoveel borreltjes gedronken op de vorige verdiepingen, Benny?

BENNY: Lach maar, jullie! Hebben jullie er een idee van wat voor een zware job ik hier wel heb? Veertien verdiepingen! Veertien verdiepingen! En de postbode,... dié komt niet tot boven, hoor. Die geeft het pak beneden aan mij af en dan kan ik zelf sorteren per verdieping.

LUDO: Ja, 't is een hele verantwoordelijkheid, hé!

RUDY: *(spottend)* Een kind opvoeden, is er niks tegen...

BENNY: Verantwoordelijkheid! Dat is het woord dat ik zocht! Pfff... En op de meeste plaatsen is er zelfs niemand thuis. Dan doe ik al die trappen en kan onderweg niet eens even op adem komen. Soms maar voor één briefje! Veertien verdiepingen!

RUDY: En heb je voor ons een briefje bij, Benny'tje?

BENNY: 'k Zou 't ni weten, meneer Rudy. Mijn keel is zo droog dat mijn hersenen er slapjes bij liggen. Ze onthouden niks meer...

RUDY: *(dubbelzinnig)* Hoooo, slapjes? Dan moeten we daar dringend verandering in brengen!

BENNY: Mijn hersenen, he meneer Rudy!

LUDO: Hahaha, we begrijpen het al, Benny! Jij moet dringend gesmeerd worden, zeker?

BENNY: Ik? Gesmeerd? Nee hoor, ik niet, ik niet...

RUDY: Jouw keel toch wel?

BENNY: Ha, ja! Mijn keel... dat is wat anders!

LUDO: We gaan er eens direct voor zorgen, zie! *(neemt borrelglasje en fles jenever. Probeert in te schenken)*

BENNY: Laat de fles maar op tafel staan, meneer Ludo! Op één been kan een mens niet staan... *(drinkt in één slok glasje leeg en vult zelf bij)*

RUDY: *(neemt fles weg)*

BENNY: Wat doe je nu, meneer Rudy?

RUDY: Wel, op één been niet. Maar je hebt al een tweede ondertussen... *(wijst naar het glas van Benny)*

BENNY: Maar meneer Rudy! Op twee benen ja... Maar op den duur dan wil je ook nog met je arm ergens op kunnen steunen. *(smekend)* Nog eentje om het af te leren, misschien?

RUDY: Hier, Benny'tje! 't Was maar een grapje... *(schenkt glas nog eens vol)*

BENNY: Je zult er geen spijt van hebben, meneer Rudy! En meneer Ludo ook niet!

LUDO: *(nieuwsgierig)* Ha, neen? Hoooo, je hebt een verrassing voor ons? Je hebt tóch een brief bij?

BENNY: Een brief? Ik, een brief?

RUDY: Vooruit Benny, kom er maar mee tevoorschijn.

BENNY: Een brief... en wàt voor een brief! Niet zomaar een gewone brief, hoor!

RUDY: Benny, je maakt me razend benieuwd! Kom op, nu!

BENNY: *(houdt een brief stevig tussen beide handen en leest de bestemming luidop voor)* Aan de heer en, heu... mevrouw L. en R. Huppelepup.... De heer en mevrouw, hahahaha!

RUDY: Ja, zo gaat dat, he. De mensen zijn 't nog altijd niet gewoon...

LUDO: De heer en mevrouw, hahaha... *(tegen Rudy)* Zou ik die mevrouw zijn, bolleke?

RUDY: Ach, zwijg stil! Jij een mevrouw?... Jij bent een jeannet, jaaa!

LUDO: Jaaa-a... Daar zeg je wat! En jij dan?

RUDY: Maar van wie komt die brief nu eigenlijk, Benny?

BENNY: Van de Adoptiedienst.

LUDO & RUDY: Hooooo! De Adoptiedienst...

LUDO: Hoooo, bolleke, dat zal de bevestiging zijn. Van onze aanvraag... Eindelijk een kindje!

BENNY: *(droogjes)* Ik denk het niet.

RUDY: *(schrikt)* Neen?

BENNY: Nee, ik dacht dat ook eerst, maar de juffrouwen van op het achtste twijfelden eraan. Er moet nog eerst een laatste onderzoek gebeuren. Ze komen dan eens rondkijken, eens luisteren, soms praten ze ook met de burens...

LUDO: Hoooo, maar hier mogen ze gerust komen kijken, hoor! Alles is al piekfijn in orde. Het wiegje, het speelpark, de kinderkoets... We moeten alleen nog een boekentasje kopen tegen dat die kleine naar school gaat. Maar daar is nog even tijd voor. *(Tegen Rudy)* Denk je dat ook niet, bolleke?

BENNY: Heb je hem al laten inschrijven aan de universiteit, meneer Ludo? Ja, je kunt daar niet snel genoeg bij zijn. 't Schijnt dat mensen er soms weken kamperen. In de buurt van de universiteit is een kleine supermarkt die er gewoon van leeft. Van al de mensen die er wachten om ingeschreven te worden, hé. Eerst is eerst. Jajaa, vroeger moest je een toelatingsexamen doen, nu moet je de koers winnen. De tijden veranderen...

RUDY: Komaan, Benny'tje, nu wordt het echt tijd dat we die brief eens zelf gaan lezen!

LUDO: Neem nog een borreltje, Benny! *(schenkt hem even bij en terwijl Benny zijn glas voorhoudt, neemt Rudy de brief over)*

RUDY: *(scheurt brief open en begint te lezen)* "Geachte heer en mevrouw", hihihih...

LUDO: Houd nu eens op met lachen, bolleke, en lees voort... Wat staat er?

RUDY: *(leest)* Er staat hier dat... Ons dossier is goed ontvangen... Er volgt nu nog een laatste onderzoek... We zullen bezoek krijgen van een inspectrice die de sociale omgeving en de leefsituatie komt controleren. Eerstdaags... Moraliteitsonderzoek ook... Daarna rapport... Dan Commissie... Met de meeste hoogachting...

BENNY: Met de mééste nog wel. Dan zijn ze jullie goed gezind. Dat merk je zo...

LUDO: Hoooo, er komt schot in de zaak. Nu zal 't wel vooruit gaan!
Wanneer komt die inspectrice?

BENNY: 'Eerstdaags', staat er. Ik denk dat die een van de volgende dagen hier gewoon voor de deur staat. Zorg dus maar dat alles altijd piekfijn in orde is! En zo'n inspectrice, die drinkt meestal een kopje thee. Je mag die nooit koffie voorzetten. Koffie is waterafdrijvend en dan moet die de hele tijd naar 't toilet. Jenever moet je haar ook niet geven. Laat die maar voor mij...

RUDY: Piekfijn, Benny? Dat is hier toch altijd zo?

BENNY: Ja, maar ik hoorde al bij andere bewoners van het flatgebouw dat zo'n inspectrice ook het toilet en de badkamer bekijkt. En ze moet alles weten! Alles! Ze haalt de pieren uit je neus!

LUDO: Hoooo, doet ze dàt maar?... Trouwens, ons toilet is prima in orde en voor de rest hebben we niets te verbergen.

BENNY: Ik weet het nog zo niet...

RUDY: Wat wil je zeggen, Benny?

BENNY: Wel die twee juffrouwen van 't achtste, die vertelden me...

LUDO: Wat vertelden die?

BENNY: Die willen ook een kindje. Maar dan een echt. Allee, ik bedoel, eentje dat ze zelf maken. Allee, wat zeg ik nu. Eén van beiden wil een kindje krijgen. Een echt kindje, maar dan een kunstmatig. Begrijp je dat?

RUDY: Ja, dat begrijpen we. 'In vitro' zoals ze zeggen.

BENNY: Juist, meneer Ludo! Dat is het woord dat ik zocht: uit de vitrine!

RUDY: Ik ken die juffrouwen niet.

BENNY: Wel, ze wonen samen, maar zijn geen zussen van mekaar, he. Zij zijn ook zoals... Maar dan anders... Allee, ik zeg nooit iets van wat ik op een andere verdieping hoor. Dat weten jullie wel. Ik zwijg als vermoord.

LUDO: Dat weten we, Benny, dat weten we. Jazeker, dat weten we...

RUDY: Natuurlijk kan jij zwijgen, Benny.

BENNY: En ik laat ook nooit brieven lezen die voor een andere flat bedoeld zijn.

LUDO: Maar wat was er nu met die twee juffrouwen van het achtste?

BENNY: *(Kijkt even rond waar de jeneverfles staat)* Jaja, er gebeuren vreemde dingen in zo'n flatgebouw. Dat heb je overal wel, denk ik. Als je 14 verdiepingen hebt en 4 flats per verdieping, dat zijn er... zijn er... Veertig en vier maal vier... Dat zijn...

RUDY: 56, Benny'tje?

BENNY: Ja, dat denk ik ook! Dat is het getal dat ik zocht! Dat zijn er dus... Heu? Véeél, in elk geval! En overal wonen verschillende mensen. Ach ja, natuurlijk verschillen ze allemaal van mekaar. Als 't overal dezelfde mensen waren, dan hadden ze maar één flat nodig...

LUDO: En jij kent ze allemaal, Benny?

BENNY: Ja. Allemaal. Allemaal! Ik kom overal, praat met iedereen en iedereen praat met Benny. Ik zie veel, hoor veel, weet veel. Maar zwijgen, he! Ik zal nooit tegen iemand vertellen wat ik ergens hoor of zie.

RUDY: Dat weten we, Benny. Jij bent zo discreet als een goudvis.

BENNY: Dat is nu eens echt waar, zie! Zo discreet als... Waarom als een goudvis, meneer Rudy? Er is toch geen énkele vis die kan praten?

RUDY: Ja, maar kabeljauw of rog of knorhaan... dat klinkt niet!

BENNY: Of een stokvis! Die zegt ook niks.

RUDY: Of een pekelharing? Zo discreet als een pilchard, Benny. Vind je dat beter?

LUDO: Rudy zegt 'goudvis', Benny, omdat het rijkelijker klinkt, hahaha...

BENNY: Haaa, dààrom! Maar 't is waar. Ik vertel nooit iets over anderen. Toch niet als 't niet mag geweten zijn. Allee, neem jullie nu...

RUDY: Wij?

LUDO: Wat is er met ons?

BENNY: Wel, jullie zijn toch... Ik bedoel... jullie zijn toch een beetje... Niet zoals...

LUDO: Je bedoelt dat we homo zijn, Benny'tje?

BENNY: Juist! Dat is het woord dat ik zocht! Jeannetten! Het hele gebouw weet dat. Maar ik heb het nooit tegen iemand gezegd.

RUDY: (*gespeeld verbaasd*) Hooo-o, weet iedereen het dan?

LUDO: (*plagend*) En jij hebt echt niks gezegd, Benny?

BENNY: Ik zweer het, meneer Ludo! Geen woord kwam er over mijn lippen!

RUDY: Hoe weten ze het dan?

LUDO: Ja, hoe komt het dat ze 't weten? Zie je dat soms aan ons? Nee toch?!

BENNY: En dan die meneer van de zevende verdieping die zijn kousen altijd te drogen hangt op zijn terras...

LUDO: (*geïnteresseerd*) Hooo, woont er een meneer op 't zevende? Eentje die zelf de was doet?

BENNY: Ja, en op een dag waaide het zo hard dat zijn kousen naar beneden vielen. Op 't terras van de mevrouw van 't vijfde. Toen hij ze terug ging vragen, stelde die mevrouw voor dat hij zijn kousen op h  r terras zou te drogen hangen. Dat is beter afgeschermd tegen de wind. Awel he, elke week gaat die meneer nu dus een paar verdiepingen lager. (*Na korte stilte en even nadenken*) Maar ik denk dat die mevrouw ook de was voor hem doet. Hij heeft namelijk nooit een wasmand bij zich, alleen maar de kleren die hij draagt. Ik kwam er eens de post brengen en toen stond hij daar bijna helemaal uitgekled. En zij ook. Haja, zij zal haar kleren tegelijk wassen, zeker? Dat spaart elektriciteit als er maar   n machine moet draaien, toch? Ondertussen moest hij natuurlijk wachten tot zijn kleren droog waren, he!

RUDY: Maar hoe zit het nu met die juffrouwen van 't achtste, Benny?

BENNY: Awel, ja... Dat zit zo. Dat zijn gewoon vriendinnen. Geen zussen of zo. Maar ze wonen wel samen. En ze hebben ook maar   n slaapkamer. Voor vriendinnen kan dat geen kwaad, he! Dat is toch zo? Als ze mekaar maar goed verstaan...

RUDY: Zeker Benny, zolang ze maar overeen komen...

LUDO: Goh, en anders dan kruipen ze toch overeen, he... Hihih...

RUDY: Er is altijd een dekseltje voor elk potje.

BENNY: Juist! Je zegt het, meneer Benny! Dat was het woord dat ik zocht: potten! Awel,   n van die twee juffrouwen wil dus een

kunstmatig kindje en die andere wil dat kindje ook, maar ze krijgt dat niet omdat ze wel een vriendin heeft, maar geen man. En die juffrouwen van 't achtste zeggen dat het voor jullie nog een groter probleem zou kunnen zijn. Als die inspectrice erachter komt dat 'de heer en mevrouw' eigenlijk alleen maar 'de heer en de heer' zijn. Allee ja, of toch bijna!

LUDO: Goh, dat is waar! Maar ik kan me toch niet in vrouw verkleeden? Of nog erger, moet ik me misschien verwijfd beginnen gedragen? Neeuuuu... Ik mag er niet aan denken.

RUDY: Nee, schatje. 't Is veel eenvoudiger. Ik blijf in de keuken en jij ontvangt die inspectrice. En als die naar mevrouw vraagt, tja... dan is die gewoon uit werken. Dat zal die inspectrice niet eigenaardig vinden. Bijna elke vrouw werkt tegenwoordig. Zijzelf toch ook?!

BENNY: Ja, en als ze dan terug komt wanneer mevrouw thuis is, dan zal ik mij verkleeden. Ik heb toch nogal een hoge stem. Dat zal zeker niet opvallen dat ik geen echte vrouw ben! Voilà, probleem opgelost! Daar wil ik nog een borreltje op drinken! (*schentk zichzelf nog een borrel in, drinkt het glas in één teug leeg*)

LUDO: En met de burens mag ze ook gaan praten. Dat zijn hier allemaal vriendelijke mensen in het gebouw. Wij hebben met niemand last. Dat is toch zo, he bolleke?

RUDY: Jaaaa-a, schatje, wij hebben met niemand last.

BENNY: Ik zou toch maar voorzichtig zijn. Die ouwe vrijster die hier juist onder woont, op 't negende... Dat is geen simpele hoor. Een gepensioneerde lerares en ze kan niet eens om met kinderen. Dat is zo'n machine waar ze paracommando's uit kweken!

LUDO: Hoooo,... wat een geluk dat ik haar dan nog nooit ontmoet heb.

BENNY: Denk je dat ik er ooit één borreltje van kreeg? Ho, maar! Ze neemt de post aan en kijkt ondertussen wat ik nog bij me heb voor de andere bewoners. Nieuwsgierig is ze genoeg. Ze zou me de brieven uit de hand kijken. Maar ik zeg haar niks, hoor! Niks!

RUDY: Dat is wel het voordeel van zo'n hoog gebouw, je hoeft je burens van andere verdiepingen niet eens te kennen!

BENNY: (*Drinkt zijn laatste borreltje leeg*) Zo, ik zal nu eens gaan kijken of die mevrouw van 't elfde thuis is. Daar heb ik ook een brief voor. Maar dat is niet zo'n leuke als die voor jullie. Ik denk dat ze een rekening niet betaald heeft. 't Is altijd 'tzelfde op 't elfde! Dag meneer Ludo, dag meneer Rudy.

LUDO: Daa-ag Benny.

RUDY: Tot morgen, Benny

(Exit Benny)

LUDO: *(zet de kinderwagen recht en rijdt die weer naar de kinderhoek)* Ik zal maar alles een beetje in orde maken. Stel dat die inspectrice vandaag komt!

RUDY: Dat denk ik niet, schatje.

LUDO: Je weet het nooit, bolleke. 'Eerstdaags' stond er toch in die brief.

RUDY: Ja, maar die werd pas gisteren verstuurd. Dat zou toch wel heel snel zijn dan. En we wachten al drie jaar. Die molen draait er heel langzaam.

LUDO: Hooooo, misschien ineens een verrassingsaanval! Hihihhi... Hoe spannend!

(Er wordt gebeld)

LUDO: *(gekscherend)* Zie je wel! Daar is ze al!

RUDY: Komaan, schatje! Dat kan niet. Ga maar snel opendoen.

(Ludo gaat naar de voordeur en de moeder van Rudy strompelt binnen. Ze heeft een grote reiskoffer en enkele zware plastic tassen bij zich)

LUDO: *(gespeeld enthousiast)* Schatjeuuu... Kijk eens wie er op bezoek komt?

RUDY: Hoooo, mamaatjeuuu!

MOEDER RUDY: Dag, jongens! Is dat geen verrassing?!

RUDY: Een verrassing? Zeg dat wel. We dachten al eerst dat het de inspectrice was.

LUDO: Wel bolleke, er is niet zoveel verschil, toch?

MOEDER RUDY: *(ratelt aan één stuk door)* Inspectrice? Worden jullie geïnspecteerd? Van Volksgezondheid, of zo? Hier Ludo, neem mijn bagage en draag ze eens naar de logeerkamer. Ik blijf een paar dagen.

LUDO: Hoooo, maar dat zal niet gaa...

RUDY: ...geen probleem zijn, mamaatje. Het is altijd fijn wanneer jij op bezoek komt.

LUDO: Op bezoek wel...

RUDY: Hoe lang denk je te blijven, mamaatje?

MOEDER RUDY: Zolang als 't hier gezellig is, jongen.

LUDO: Heu,... zou ik die bagage dan wel weg brengen?

RUDY: Foei, schatje! Hij meent dat niet hoor, mamaatje.

MOEDER RUDY: *(krijgt het kinderhoekje in 't oog)* Wat is dat hier allemaal? Zijn jullie nu ook al babysitters geworden of zo? Een wiegje, een park, een kinderkoets... En hier, kijk! Zelfs een doos met pampers!

LUDO: Jaaa-a, wij krijgen...

RUDY: ...bezoek, mamaatje! We krijgen bezoek. Van iemand met een kindje.

MOEDER RUDY: Amaai, en dan maar meteen de hele installatie verhuisd! Het is me wat. Hebben ze daarvoor tegenwoordig zo geen maxikoosjes of hoe heten die dingen? 't Lijkt wel of ze hier een verhuishwagen hebben uitgeladen.

LUDO: *(polst voorzichtig)* En hoe komt het dat je besloot om hier een paar dagen te komen logeren, mamaatje?

MOEDER RUDY: Paar dagen... of paar weken... Dat weet ik nog niet... Ik zie nog wel.

LUDO: *(schrikt)* Wéken?

RUDY: *(komt er snel tussen)* Jaaa-a, dat zien we nog wel...

MOEDER RUDY: Ik moest er eens uit. Zo ineens. Ik kon de eenzaamheid niet meer verdragen, thuis. De muren kwamen op me af! En ik dacht, waarom zou ik onze Rudy niet gaan helpen in de keuken? Die heeft het zo druk en kan altijd wel een helpende hand gebruiken.

RUDY: Jaaa-a, dat heb je goed gedacht, mamaatje.

MOEDER RUDY: En jullie hebben toch een kamer vrij. Dus zo erg stoor ik dan ook weer niet.

LUDO: Jaaa-a, maar die kamer... Die gaan we inrichten...

MOEDER RUDY: Ho? Leuk! Een ingerichte kamer!

LUDO: ...als kinderkamer!

MOEDER RUDY: Daar heb je gelijk in, want al die spulletjes passen echt niet in de woonkamer. Maar is dat niet wat overdreven, voor die enkele keer dat jullie eens op een kindje zullen passen...

(Er wordt weer gebeld)

MOEDER RUDY: Daar zijn ze er al mee!

RUDY: Waarmee, mamaatje?

MOEDER RUDY: Awel, met die kleine!

RUDY: Hoooo, dat denk ik niet, hoor. Dat zal nog wel een tijdje duren; voor die komt.

LUDO: Bolleke, regel jij even de bagage van je moeder? En heu... *(maakt een gebaar van haar door te sturen)* regel jij even dat alles in orde komt? Je begrijpt me wel. Ik ga ondertussen kijken wie er nu weer aan de deur is.

(Rudy draagt de bagage van zijn moeder in een van de kamers en komt niet terug. Zijn moeder begint alles na te kijken, ook in schuiven en kasten. Plotseling stapt Inspectrice 1 de kamer stevig binnen, onmiddellijk gevolgd door Ludo)

INSPECTRICE 1: *(kordaat)* Hum! Is 't hier dat ik moet zijn?

MOEDER RUDY: Voor de babysit? Heb jij die kleine bij?

INSPECTRICE 1: Babysit? Ha, noemen jullie dat zo? Babysit? Alsof een kind zomaar even een binnen-en-buiten is? Op die kleine zullen jullie nog wel even moeten wachten, denk ik. Zo snel gaat het allemaal niet!

LUDO: Kom, mamaatje, deze mevrouw wil even praten...

INSPECTRICE 1: Mamààtje? Jullie zetten er wel een vaart achter! Zover is het nog lang niet, hoor. En als ik het zo bekijk, dan is er wel een behoorlijk leeftijdsverschil tussen jullie...

LUDO: Tussen... óns?!

INSPECTRICE 1: Val jij op oudere vrouwen, misschien? Of jij? Op jonge kereltjes? Tja, ieder zijn afwijking. Ze zijn wel vinnig, maar probeer ze maar te houden wanneer je zelf wat ouder wordt!

LUDO: Neeneeuu, je begrijpt het niet, mevrouw de inspectrice. Zij wordt niet de moeder van... Zij is de moeder van...

INSPECTRICE 1: Hum! Jullie hebben dus al een kind? Daar wist ik niets van!

LUDO: Neeuu... Zij is de moeder van Rudy.

INSPECTRICE1: Rudy of Trudy, als 't maar een jongen is, zeker?

MOEDER RUDY: Trudy? Ja, dat kan je ook zeggen. Mijn zoon is...

LUDO: Haar zoon is een vriend van mij en zij komt enkele dagen hier logeren, omdat... *(realiseert zich plotseling dat hij zelf de reden niet kent)*

INSPECTRICE1: Ja, omdat...?

LUDO: Ja, heu... waarom eigenlijk? *(Moeder van Rudy wil antwoorden, maar Ludo bedenkt snel zelf een reden)* Omdat haar huis behangen wordt. Jaaa-a, haar huis wordt behangen. En wij hebben toch een logeerkamer vrij. Zolang het kindje er nog niet is...

MOEDER RUDY: Kindje??

LUDO: Kom, mamaatje, ga nu maar naar de kamer. Al je bagage is er al. *(Hij werkt haar de deur uit naar de logeerkamer)*

INSPECTRICE1: *(kijkt schuddebollend rond in de kamer en mijmert)* Ik dacht al... Op haar leeftijd zou ik begrijpen dat ze er niet zelf meer aan begint en voor adoptie kiest. Hoewel, arm kind... *(kijkt even bedenkelijk rond)* 't Lijkt hier meer op een speelgoedhuisje van Barbie dan op iets anders.

LUDO: *(komt nerveus terug binnen)* Je bent vlug gekomen! Dat is goed, dan zal 't wel snel vooruit gaan...

INSPECTRICE1: Ik laat er geen gras over groeien, dat klopt!

LUDO: We kregen vandaag nog maar pas de brief.

INSPECTRICE1: Brief?

LUDO: Awel jaaa, de brief waarin werd aangekondigd dat je 'eerstdaags' op bezoek zou komen.

INSPECTRICE1: Op bezoek komen? Zoals 'mamaatje' zeker? Ik kom niet op bezoek. Ik kom op inspectie.

LUDO: Awel jaaa, dat bedoelde ik dus...

INSPECTRICE1: Hum! En is het ook de bedoeling dat ik op zo'n stoel ga zitten, of staan die hier maar voor het decor?

LUDO: Die stoelen zijn echte design, mevrouw. Ze komen recht uit Italië...

INSPECTRICE1: *(bars)* Of uit Spanje?

LUDO: Spanjeuu...? Nee, hoor! De echte design komt uit Italië! Of uit Japan. Maar dat is gewoon niet te betalen. Waarom zouden trouwens die stoelen uit Spanje komen?

INSPECTRICE1: Als ik hier zo eens rondkijk, zou je denken dat Sinterklaas ze gebracht heeft.

LUDO: Hahaha,... Nee, hoor! Maar ga gerust zitten. Ze zijn stevig genoeg, je zult er niet doorzakken! Als je zou weten wat die stoelen al allemaal meegemaakt hebben, *(schunnig lachje)* holalaaaa...

INSPECTRICE1: Ik kan er me iets bij voorstellen! Als ik het hele interieur zo eens bekijk... Jullie hebben wel een voorkeur voor roze blijkaar!

LUDO: Hoooo, jaaa-a... Dat vinden we zo'n mooie kleur.

INSPECTRICE1: Dat vinden ze in de kabberdoesjkes ook.

LUDO: De kabber... waa-at?

INSPECTRICE1: *(herhaalt en verklaart)* Kabberdoesjkes. Bordelen.

LUDO: Hooooo, ik zou 't niet weten. Ik ben nog nooit in een kabberdeel geweest. 'k Heb geen idee hoe dat er van binnen uitziet. (...) Maar jij,... kent het blijkaar wel?

INSPECTRICE1: *(gaat onverstoorbaar zitten en opent haar dossier)* We zullen maar direct ter zake komen, zeker?

LUDO: Mag ik misschien eerst een kopje koffie voor je inschenken? Of heb je liever een kopje thee? Groene thee is heel gezond. Kamillethee hebben we ook. En allemaal vers, he! Geen zakje of zo. Maar verse thee...

INSPECTRICE1: *(zonder opkijken)* Ik ben niet om te kopen! Beantwoord maar gewoon mijn vragen.

LUDO: Hoooo, jaaa-a, vrageeu... Ik luister...

INSPECTRICE1: Jullie willen dus een kind adopteren?

LUDO: Natuurlijk willen we dat! Dat proberen we al drie jaar voor mekaar te krijgen. En kijk maar: *(wijst naar het gedeelte met de kinderkamer)* we zijn er helemaal op voorbereid. We oefenen ook al elke dag...

INSPECTRICE1: *(verbaasd)* Oefenen??

LUDO: Ja, met flesjes maken, luiers verschonen op een pop, met de kinderwagen af en aan rijden... Het is allemaal niet zo evident, he! Veel jonge ouders beginnen er gewoon aan, maar ze weten niet waaráán ze beginneuu!

INSPECTRICE1: Daar zeg je wat! Er zouden diploma's moeten geëist worden voor sommige ouders mogen kinderen maken!

LUDO: Daarom oefenen we erop.

INSPECTRICE1: Hum! Jaja, ik dacht eerst dat je dat 'oefenen' anders bedoelde. Als je 't dan op de juiste manier deed, moest je niet adopteren.

LUDO: Ja, hihhi, maar zo eenvoudig is het allemaal niet...

INSPECTRICE1: Nee, blijkbaar niet! (*gaat over tot de orde van de dag*) En zeg eens, meneer... Nou ja, jij dus, zeg eens: wat doe je voor werk?

LUDO: Ik ben vertaler, mevrouw.

INSPECTRICE1: Hum! Drukke baan zeker?

LUDO: Ho, dat valt best mee! En ik werk meestal van thuis uit. Vandaag is dat helemaal geen probleem meer met internet en e-mail. En best handig ook, eens de kleine er zal zijn. Dan is er altijd iemand in de buurt.

INSPECTRICE1: Je werkt dus thuis?

LUDO: Ja, hoor. Op mijn laptopjeuu, he.

INSPECTRICE1: En tegelijk heb je zo, tussen het werk door, toch nog tijd genoeg om voor een kind te zorgen?

LUDO: Jazeker, dat is toch een kwestie van organisatie!

INSPECTRICE1: Hum! En verdien je dan ook genoeg als je niet fulltime werkt?

LUDO: Maar mevrouwetje, toch...

INSPECTRICE1: Ik ben geen mevrouwjetje, meneerké. Of zoiets...

LUDO: Ik werk meer dan fulltime. Maar ik kan mijn uren vrij kiezen. Ik kan ze ook spreiden over de avond, of het weekend...

INSPECTRICE1: En dat brengt een beetje op ook, vertaalwerk?

LUDO: Dat zou 'k geloven! Weet je dat vertalers meer betaald worden dan schrijvers? En ze moeten niet eens inspiratie hebben!

Ze vertalen alleen maar wat uit het brein van iemand anders komt.
Leuk, he?

INSPECTRICE1: Hum! 'k Zie niet in wat er leuk aan is.

LUDO: (*mijmerend*) Ik vraag me af... Zou het geen goed idee zijn van mijn vertalingen luidop te maken terwijl de kleine hier aan 't spelen is? Zo wordt die direct vertrouwd met de klank van de taal. Een vreemde taal, nog wel. Dat is toch altijd meegenomen, he? Of, ik dicteer mijn vertalingen en neem iemand in dienst om ze uit te tikken. Wat denk jij daarvan, mevrouw? Zou dat werken, denk je?

INSPECTRICE1: (*ongeïnteresseerd*) Voor Loopbaanbegeleiding moet je op een ander adres zijn! Ik ben van de Adoptiedienst, niet van de VDAB.

LUDO: (*lichtjes geaffronteerd*) Ja zegggg... Ik vroeg het maar, he!

INSPECTRICE1: En dan is er nog iets. Jij bent dus meneer Ludo?

LUDO: Jaaaa... Goh! 'Meneer' Ludo! Dat klinkt nogal! Zeg maar gewoon Ludo, hoor, dat is al meneer genoeg.

INSPECTRICE1: Hum! Je ziet eraan, waarom! Maar is er ook een mevrouw Ludo? Want zoals je weet, hechten wij heel veel belang dat een adoptiekind in een serieus gezin opgroeit. Met een vader én een moeder.

LUDO: Hoooo... natuurlijk is er ook een mevrouw Ludo. Maar nu is ze er natuurlijk niet. Die is even weg voor boodschappen.

INSPECTRICE1: Die werkt dus ook niet?

LUDO: Niet werken? Goh, hoe durf je 't zeggen! Ze werkt nog harder dan ik. En dat wil al iets zeggeuu...

INSPECTRICE1: Ze verdient dus mee de kost?

LUDO: Dat zou 'k geloveuu... Weet je wel wat Italiaanse designmeubelen kosten? En we willen ons kindje echt in weelde grootbrengen, hoor. Het zal niets te kort hebben... Niets te kort!

INSPECTRICE1: Hum! Wat doet ze dan voor beroep?

LUDO: Ho, die is kok.

CONTROLEUR: Kok? Chef, dus?

LUDO: Ja, Chef! Chef-kok.

INSPECTRICE1 : In een restaurant? Service coupée? Zeer onregelmatige uren! Niet echt geschikt voor een goed gezinsleven!

LUDO: Neenee, mijn vrouw werkt ook thuis. Net zoals ik. Die kookt hier. Hier, in de keuken.

INSPECTRICE1: Hier? Voor jou? En later ook voor de kleine?

LUDO: Ja natuurlijk voor mij! Voor de kleine is het nog een beetje vroeg, denk ik. Maar zo vlug die begint te eten, zal het altijd vers voedsel zijn, hoor! Zelf bereid. Geen potjes of pakjes of zo!

INSPECTRICE1: Ik bedoel... je vrouw, die kookt dus?

LUDO: Ja, dat zei ik toch al.

INSPECTRICE1: En die kookt hiér?

LUDO: Jaaa-a. Is dat zo vreemd?

INSPECTRICE1: En brengt dat ook wat geld op dan?

LUDO: Natuurlijk! Kok is een volwaardig beroep, hoor!

INSPECTRICE1: Komen hier dan mensen eten?

LUDO: Ja. Soms. Vrienden die op bezoek komen.

INSPECTRICE1: Hum! Daar zal je ook niet rijk van worden. Als je 't van vrienden moet hebben...

LUDO: Hoooo, maar onze vrienden zijn allemaal welgesteld, hoor. We vormen bijna samen één grote familie.

INSPECTRICE1: Ik wil nu eens stilaan gaan weten waarmee je vrouw haar brood verdient. Toch niet met etentjes te organiseren voor vrienden, neem ik aan?

LUDO: Nee, je begrijpt het verkeerd. Ik bedoel, ze is een professionele kok, maar werkt thuis. Ze kookt hier voor brasseries en maakt de stoofgerechten zoals stoverij, goulash, kippenpasteitjes, spaghettisaus... Die worden dan afgehaald of weggebracht. Zo moeten ze die daar alleen nog maar opwarmen wanneer de klanten ze bestellen. Allemaal lekker, hoor! Onze spaghettisaus is de lekkerste van de hele stad. Ik zal je het geheim verklappen: zongedroogde tomaatjes. Dat is het geheim! Zongedroogde tomaatjeuus! Iedereen is er wild van. Allee, dat zegt men toch. Ik eet ze zelf nooit. Mijn lievelingsgerecht is een tournedos...

INSPECTRICE1: Hum! Dat zàl wel: een tourne-dos!...

LUDO: Jaaa-a, met béarnaisesaus. Zelf geklopt met geklaarde boter en kakelverse eitjes. En fris gehakte dragonblaadjes. Niet uit een potje, hoor...

INSPECTRICE1: *(onverstoorbaar)* Dus, je partner is ook de hele dag thuis? Jullie kunnen bijgevolg samen voor dat kind zorgen?

LUDO: Precies!

INSPECTRICE1: Hum! En nu jullie gewoonten. *(Leest een lijstje af)* Wordt hier gerookt in huis? Drinken jullie alcohol? Gebruiken jullie drugs? Zijn jullie lid van verenigingen met veel avondlijke vergaderingen?

LUDO: Maar mevrouw toch! Natuurlijk niet! Roken doen we zeker niet. En drugs? Bah! Ik mag er niet aan denken! Alleen een glaasje drinken, dat doen we eens heel uitzonderlijk. Bij speciale gelegenheden en zo.

INSPECTRICE1: Ik zie hier anders wel de fles jenever op de tafel staan en 't is nog maar voormiddag. Bovendien ruikt dat glaasje hier ook niet echt naar kamillethee!

LUDO: Hooo, dàt? Dat is van Benny.

INSPECTRICE1: Benny?

LUDO: De postbode.

INSPECTRICE1: Sinds wanneer komt de postbode persoonlijk de post brengen tot op de tiende verdieping?

LUDO: Benny is eigenlijk geen echte postbode. Hij is de huisbewaarder van het flatgebouw. De postbode zet elke ochtend de post voor de bewoners beneden af en Benny brengt ze dan tot boven. En overal drinkt hij zijn borreltje. Ik kan je verzekeren, wanneer hij hier op 't tiende arriveert, dat hij er al wel enkele achter de kiezen heeft! Op sommige dagen vraag ik me af hoe hij erin slaagt om daarna nog tot op het veertiende te geraken. Maar Benny kan het wel, hoor!

INSPECTRICE1: Een schande! Hoe de mensen zo'n man aan de drank helpen! *(Na even nadenken)* Niet echt een stichtend voorbeeld voor een kind, een huisbewaarder die aan de drank is!

LUDO: Ho, maar 't is een lieve man, hoor, onze Benny! En dat drinken... als je 't niet weet, dan merk je 't er haast niet aan. Echt waar... Bovendien drinkt hij niet overal. Neem nu die oude taart van hier net onder.

INSPECTRICE1: Woont daar een oude taart?

LUDO: Volgens Benny wel... Die schenkt hem nooit iets in. Of uit.

INSPECTRICE 1: Dat is maar goed ook!

RUDY: *(Komt in koksuitrusting met grote soeplepel in zijn hand uit de keuken en vraagt zonder rond te kijken)* Is ze al weg? *(Bemerkt dan dat de inspectrice er nog is en schrikt even, weet zich geen houding te geven)*

LUDO: Maar neen... Nee... Hoooo,...

INSPECTRICE1: Hum! Wie is die Pinnokkio?

RUDY: Wel heu,... ik ben...

INSPECTRICE1: *(ad rem)* Hum! Je voelt je wel meteen aangesproken...

LUDO: Dat is Rudy, mevrouw. Een vriend van mij.

RUDY: Ja, ik ben zijn vriend.

LUDO: Eén van mijn vrienden. Ik heb veel vrienden. Véél vriendeuuu... En Rudy is er daar ééntje van...

INSPECTRICE: Hum! En jij woont hier ook?

LUDO: Neeneuu,... Hij loopt hier maar wat rond. Zijn mamaatje logeert hier een paar dagen. Je weet wel, omdat ze bij haar thuis aan 't behangen zijn. Rudy heeft niet zoveel plaats bij hem thuis. En hier staat in afwachting de kinderkamer toch nog even leeg.

INSPECTRICE: Een vriend die hier rondloopt met een keukenschort om en die met een soeplepel zwaait? Tja, Ons Heer moet zijn getal hebben!

RUDY: Haaa, maar ik ben kok, he mevrouw. Ik dacht net aan de spaghettisau te beginnen. Ik weet alleen niet waar Ludo de zongedroogde tomaatjes gezet heeft...

INSPECTRICE: Jij maakt ook al spaghettisau? *(Tot Ludo)* En je vrouw ook?

RUDY: Hoooo, maar ik bén...

LUDO: *(snel)* Hij is een huisvriend die mijn vrouw komt helpen met koken, he. *(tot Rudy)* Nietwaar, Ludo? En heu,...Die zongedroogde tomaatjes, die... die zijn er nog niet. Je moet even wachten tot *(met vette knipoog)* 'mijn vrouw' terug is. Laat de saus voorlopig maar pruttelen...

INSPECTRICE: Hum! Ik denk dat ik ook eens zal terug komen wanneer je vrouw terug is. Ik wil dit gezinnetje toch wel eens volledig zien voor ik het dossier afsluit.

RUDY: Hooooo, maar dat kan niet...

INSPECTRICE: Neen?

LUDO: Hij bedoelt, dat de saus niet zolang kan blijven pruttelen. *(tot Rudy)* Maar draai dan toch het vuur ondertussen even uit! Ja, vooruit, draai het vuur uit. *(tot Inspectrice1)* En wat mijn vrouw betreft, dat moeten we dan maar eens afspreken, mevrouw. Wanneer dacht je terug te komen?

INSPECTRICE1: Dat zal volgende week zijn, denk ik.

LUDO: Heel goed, mevrouw! Heel goe...

MOEDER RUDY: *(komt uit de kamer de living binnen. Doet druk)* Hoever zit het hier met al dat gekook? Is het vandaag spahettisausdag? Of wat ben je aan 't klaarmaken, jongen? *(merkt de inspectrice op)* Ha, ben je hier nog altijd? *(tot Ludo)* 't Is toch niet dat zij hier ook komt logeren? Want de kinderkamer is al ingenomen, hoor! *(Tot Rudy)* Wel, hoever sta je? Zou je niet verder doen in de keuken?

RUDY: *(duwt zijn moeder zachtjes in de richting van de keuken)* Jaaaa-a, ik kwam alleen maar iets vragen. Ik zoek de zongedroogde tomaatjes. Maar Ludo zegt dat zijn... heu, dat zijn... Allee, dat die tomaatjes nog wat moeten drogen.

LUDO: Jaaa-a, er is te weinig zon de laatste tijd.

RUDY: Ga jij al maar naar de keuken, mamaatje, dan kan je me een beetje helpen. *(duwt haar door de deur naar binnen. Exit moeder van Rudy)*

INSPECTRICE1: Tussen haakjes, als... ik herhaal: als jullie ooit een kind zouden toegewezen krijgen...

LUDO: Als?

INSPECTRICE1: Ja, dat is nog lang niet zeker! 't Ziet er hier nogal een gekkenhuis uit en volgende week zal je vrouw mij nog stevig moeten overtuigen voor ik een positief rapport schrijf! Dus, als jullie een kind krijgen, wat voor een kind moet het dan zijn?

RUDY: Hoooo, een lief, he... Wie wil er nu een lastpak?

INSPECTRICE1: Ik heb het tegen dié meneer, daar! Of ga jij ook een kind adopteren?

RUDY: Wel, ik... heu... wij... heu...

LUDO: Wat bedoel je met wat voor een kind, mevrouw? Een blank of een zwart of ietsje daartussenin?

INSPECTRICE1: Dat om te beginnen! Maar er zijn ook nog jongens en meisjes op de wereld. Of ben je daar niet zo goed van op de hoogte, misschien?

LUDO: Hooooo, dat maakt ons echt niets uit, hoor! Als 't maar een jongen is...

INSPECTRICE1: 'k Had het kunnen denken!

RUDY: Ja, een jongen. Dat past beter bij de kleur van het interieur. Roze is voor jongens. Blauw voor meisjes. Maar dat zien we niet zo graag. (*herpakt zich*) Heu... 'ze'! Dat zien zé niet zo graag, bedoel ik... Hij en 'zijn vrouw', he?!

INSPECTRICE1: Hum! Tot volgende week nog eens! (*Draait zich halverwege de deur nog even om*) En denk er nog maar eens goed over na of jullie écht wel zo'n kleine druktemaker in huis willen! (*Even voor zichzelf*) Een hond met een strikske kan ook leuk zijn! (*Exit*)

LUDO: Hihhi, een hond met een strikske, zegt ze!

RUDY: Hahahaha, een hond met een strikske!

LUDO: Welja, waarom niet, he bolleke?

RUDY: (*spottend*) Maar welke hond dan? Een reutje of een teefje?

LUDO: Hoooo... Als 't maar een jongen is! Hahahah

(Doek)

TWEEDE BEDRIJF

(Enkele dagen na het eerste bedrijf, in de late namiddag. Rudy schikt nog enkele kussens goed, verdeelt wat bordjes met hapjes op de tafel, enz... Ludo komt binnen met Els en Sofie)

LUDO: Hier zijn de toekomstige mama's, bolleke. Kom binnen in ons nederig stulpje en neem plaats. Rudy zal jullie vanavond eens lekker verwennen.

RUDY: Reken maar! Verwennen is mijn specialiteit. Oók culinair. Ga zitten, dames. Ik heb hier in die kleine potjes een koud soepje van...

SOFIE: *(geeft Rudy een hand)* Hoi, ik ben Sofie. En dat is Els.

LUDO: Jaaa-a, en hij is Rudy en ik ben Luuudooo...

ELS: Aangenaam. Wonen jullie hier al lang?

LUDO: Hooooo... Zeker al zes jaar. Hoe lang wonen we nu al hier, bolleke?

RUDY: Jaaa-a, minsteuuns zes jaar!

LUDO: Zie je wel, ik zei het: beslist al zes jaar!

SOFIE: Wij iets minder lang. Maar we zijn al veel langer samen, hoor. Eigenlijk van toen we nog studeerden. Maar in die tijd mocht niemand dat weten. Zeker onze ouders niet!

RUDY: Mijn moeder weet het nog altijd niet, hihhi... Of eigenlijk, ze wil het niet weten...

LUDO: Zolang die maar met zichzelf kan bezig zijn, is ze gelukkig.

SOFIE: Oei, Ludo, dat klinkt niet erg lief.

LUDO: Hoooo... maar dat stoort me niet, hoor. Maak je daar vooral niet ongerust over.

RUDY: Zij zegt nog ergere dingen over hem, soms. Maar voor de rest is ze wel heel goed voor ons,...

LUDO: *(sarcastisch)* Jaaa-a, soms denk ik dat ze onze persoonlijke Moeder Theresa is...

ELS: *(probeert op ander onderwerp te komen)* Ik denk dat wij pas drie jaar geleden hier kwamen wonen.

RUDY: Vreemd dat we mekaar dan nooit eerder ontmoetten...

SOFIE: Vreemd... en niet vreemd. Dat komt omdat jullie hoger wonen. De meeste mensen kennen de burens van boven niet.

LUDO: Maar wij kenden jullie ook niet. En jullie zitten onder ons...
(*dubbelzinnig*) Ik ken meestal de mensen onder mij, hoor...

RUDY: Eigenlijk kennen we niemand in het hele gebouw. Gelukkig is er nog altijd Benny'tje. De rode draad van verdieping tot verdieping...

LUDO: Jaaaa-a, Benny de trap-loper, hihihhi...

ELS: Ja, Benny. (*ironisch*) De man die alles weet van iedereen, maar nooit iets voort vertelt.

LUDO: Dat is waar! Benny heeft ons echt niet gezegd dat jullie voor een kunstmatig kindje gaan, hihihhi...

SOFIE: En tegen ons heeft hij ook niet verteld dat jullie al drie jaar proberen een baby te adopteren, hahaha...

RUDY: Laat ons maar blij zijn, dat Benny het bruggenhoofd is tussen de bewoners hier. Anders zouden we mekaar nooit ontmoet hebben, waren jullie hier nu niet op bezoek en zouden we niet samen kunnen zoeken naar een oplossing.

LUDO: Jaaa-a, want die Inspectrice van de Adoptiedienst, dat is geen gemakkelijke, hoor! Weet je wat ze ons aanraaide? Neem een hondje, zei ze. "Een hondje met een strikske, dat is ook leuk!" Jaa-aa, dat zei ze!

ELS: Hihih, wij hebben een hondje.

SOFIE: ...met een strikske!

ELS: Ons Fiefieke!

SOFIE: En toch willen we ook nog een kindje.

ELS: Maar ik weet niet of we het hondje zullen kunnen houden, eens de baby er is.

RUDY: Hooooo, zijn jullie al zover? De baby... Is het gelukt?

SOFIE: Nee, dat nog niet... Maar 't zal toch niet lang meer duren.

ELS: Volgende week weten we zeker of het dit keer gelukt is.

LUDO: Hoooo, en wie van jullie gaat dan moeder wordeuuu?

SOFIE & ELS: (*samen*) Wij allebei, natuurlijk!

LUDO: Hooooo,... twéé kindjes tegelijk? Of eentje nu en dan nog eentje later?

ELS: Neenee, maar als de baby er is, dan zijn we toch allebei de mama?

RUDY: Ja, dat klopt...

LUDO: Maar heu,... wie van jullie gaat dan bevalluuu...?

SOFIE: Dat zal ik zijn. Els wil even graag als ik een kindje, maar ik voel het moederinstinct meer in me.

RUDY: Ja, dat is een vraag die wij ons niet hoeven te stellen, wie van ons beiden zal bevallen...

LUDO: Voor de rest is er geen verschil hoor! We zullen ons allebei evenveel papa voelen!

RUDY: Maar, gaat toch zitten! Zullen we beginnen met een borreltje in te schenken? Dat mag nu nog voor elk van jullie...

LUDO: Jaaaa-a, gaat toch zitten! Maar heu,... wie zal opstaan?

ELS: Eerst gaan zitten, dan opstaan?

RUDY: Wie moet er opstaan, schatje?

LUDO: Wel, 's nachts. Als die kleine begint te huilen. Dan moet er toch iemand gaan kijken? Bij jullie is dat makkelijk. Sofie is de biologische moeder. Maar wie van ons beiden moet dan uit bed?

RUDY: Dat zal niet gebeuren. Dat kindje slaapt de hele nacht door.

ELS: Dat doen kindjes nooit.

RUDY: Die van ons wel. Voor we gaan slapen, geven we hem nog een flesje met wat valiumpoeder. Dat helpt.

LUDO: Hoooo, bolleke, foei!

SOFIE: Echt? Valium? Meen je dat nu?

RUDY: Hihhi, grapjeuuu...

(Rudy zorgt ondertussen verder dat het gezellig wordt, met een hapje en een drankje. Wanneer iedereen rustig bij mekaar zit, komt Els ter zake)

ELS: Wat is eigenlijk het probleem? Ik hoorde van Benny dat jullie bezoek kregen van een inspectrice van de Adoptiedienst, die nogal moeilijk deed over de adoptie?

LUDO: Hoooo... Moeilijk! Je hebt er geen idee van! Moeilijk is nog zacht uitgedrukt. Ze discrimineert ons omdat we homo zijn. Kinderen worden alleen ter adoptie toegewezen aan een normaal gezin, met een vader én een moeder! Goh, alsof ik geen goede moeder zou zijn! Hoe durft, dat mens...

ELS: (*plagend*) Tja, als jullie die baby valium zouden geven...

LUDO: Hoooo... Dàt zouden we nooit doen! He, bolleke?

RUDY: Neen, valium zouden we nooit geven. (*Schalks*) Temesta werkt beter...

LUDO: Foei, bolleke! Hoe durf je!

ELS: (*komt weer ter zake*) Maar het blijft schandalig dat holebikoppels het veel moeilijker hebben om een kind te krijgen.

SOFIE: Je mag roken, drinken, drugs gebruiken, in een kraakpand wonen, op de ziekenkas staan en ondertussen kweken zoals konijnen. Maar als je samen goed voor een kindje kunt zorgen, dan mag het niet...

RUDY: Het is allemaal zo hypocriet. Zelfs wanneer een Bewust Ongehuwde Moeder zich laat bezwangeren, dan wordt ze bejubeld als een heldin.

LUDO: Jaaa-a, en hoeveel koppels gaan niet uit elkaar zodat de vader of de moeder alleen met de kinderen achterblijft?

SOFIE: Dat is heel juist! Heel wat holebirelaties zijn veel stabielere dan andere. Maar zo'n inspectrice is nog niet zover. Die weet van het leven alleen maar wat in haar boekje staat.

ELS: Als je zou weten welke bochten wij hebben moeten nemen om een dokter te overtuigen voor kunstmatige inseminatie, pfff...

SOFIE: En dan moet de adoptie door Els nog goedgekeurd worden.

ELS: Ja, lieverd, maar dat zijn voorlopig nog zorgen voor later. Eerst maar even afwachten of je zwanger bent na de laatste kuur.

LUDO: Enfin, die inspectrice gaat volgende week terugkomen en dan wil ze met 'mevrouw Ludo' eens praten. Hoe we dat gaan moeten oplossen, weet ik niet, hoor.

RUDY: Onze Benny had al voorgesteld dat hij zich in vrouw zou verkleeden. Met zijn hoog stemmetje zou dat niet opvallen, zegt hij.

ELS: Tja, dat moet Benny vooral doen! Dan denkt die inspectrice dat de toekomstige moeder op de kermis werkt: de 'vrouw-met-de-snor'! Die Benny, toch!...

SOFIE: Hahaha... Benny kan zich beter met een boerka verkleden en zich als moslima voordoen.

ELS: Dat moet zo'n inspectrice toch maar geloven. Ze mag dat niet controleren.

(Moeder van Rudy komt opgedirkt zoals een vamp, met kort kleeftje, grote zomerhoed en zonnebril uit de kamer)

MOEDER RUDY: Hooo, jullie hebben bezoek, jongens? Dat wist ik niet. En nog wel van twee meisjes! Dat ben ik van jullie niet gewend. Zou het dan toch nog goed komen met jullie?

RUDY: Ga je uit, mamaatje?

LUDO: *(spottend)* Naar zee, of zo?

MOEDER RUDY: Wie gaat er nu naar zee! Met enkele vriendinnen afgesproken, ja. Een avondje bijkletsen.

LUDO: Net zoals wij dan.

SOFIE: Wij zijn de onderburen van het achtste, mevrouw. We komen kennis maken. Woon jij hier ook?

LUDO: Het mamaatje van Rudy logeert hier maar een paar dagen, hoor! Tot haar huis behangen is en ze er opnieuw in kan trekken.

MOEDER RUDY: Behangen?! Ik moest er even tussenuit vanwege de eenzaamheid, ja!

ELS: Ha, jij bent de moeder van Rudy dus?

SOFIE: *(terzijde)* Moeder Theresa?

MOEDER RUDY: Ja, wat dacht je? Zijn vrouw? 't Zou best gekund hebben natuurlijk. Iedereen zegt dat ik er nog zo jong uitzie...

LUDO: De inspectrice die hier op bezoek was, dacht eerst dat zij mijn vrouw was, hihhi... Maar die merkte toch wel een licht leeftijdsverschil, denk ik...

ELS: En je hebt haar duidelijk gemaakt dat zij Moeder There... de moeder van Rudy is?

LUDO: Jaaa-a natuurlijk, wat moest ik anders? Zie je ons al samen? Neeuuu...

ELS: Nee, eigenlijk niet. Maar het zou anders wel perspectief gehad hebben.

SOFIE: Ja, misschien waren de dingen er dan ineens gemakkelijker op geworden.

MOEDER RUDY: Gemakkelijker op geworden? Welke dingen?

SOFIE: Wel, de baby, mevrouw.

MOEDER RUDY: De baby??

SOFIE: Welja, als jij de vrouw van Ludo zou zijn, dan was het voor Ludo gemakkelijker om een kind te krijgen...

MOEDER RUDY: Ik, de vrouw van Ludo? En nog een kind krijgen ook? Op mijn leeftijd nog een kind krijgen?

RUDY: Neenee mamaatje! Sofie bedoelt...

SOFIE: ...dat Ludo dan gemakkelijker een kind kan krijgen.

MOEDER RUDY: Ludo? Een kind krijgen? Laat maar zitten! 't Is zo al erg genoeg!

SOFIE: Niet echt natuurlijk...

MOEDER RUDY: Ik maak snel dat ik hier wegkom, voor ik verkracht word! Zo hoog wonen, heeft blijkbaar een negatieve invloed op de hersenwerking. Te veel wind, denk ik!

LUDO: Dat is heel goed mamaatje (*opent de deur voor haar*) Amuseer je nog met je vriendinnen!

MOEDER RUDY: (*in de deuropening*) En jullie, braaf zijn vanavond, hoor! Twee mannen en twee vrouwen in één flat... Zorg dat er niets gebeurt dat ik ooit zelf zou willen gedaan hebben! (*Exit*)

LUDO: Jouw mamaatje toch, bolleke! Braaf zijn, zegt ze. Alsof wij met Els en Sofie... Hihihih...

SOFIE: Of wij met jullie...

RUDY: Ze zou 't graag genoeg hebben als we morgen een lief zouden hebben.

LUDO: Hoezo, een lief? Hebben we dat dan niet?

RUDY: Ik bedoel, een ànder lief. Een meisje. Ach, mamaatje,... Ze denkt soms echt nog zo ouderwets!

LUDO: Al denkt ze dat ze aan haar tweede jeugd begonnen is!

ELS: Heeft ze 't zo moeilijk met jullie relatie?

LUDO: Hoooo.... Met onze relatie? (*sarcastisch*) Met welke relatie? Hebben wij een relatie, bolleke?

RUDY: Natuurlijk hebben wij geen relatie, schatje! Wij wonen toch alleen maar samen om de kosten van de flat te delen?

LUDO: Hihihih...

RUDY: Arm mamaatje... Ze wil het echt niet weten!

LUDO: Misschien had zij wel een oplossing? Ze heeft altijd voor alles een oplossing!

ELS: Benny had een oplossing...

RUDY: Eerlijk gezegd heeft Benny ons eigenlijk bij mekaar gebracht om valse koppels te vormen en zo de inspectie te misleiden. Eén van jullie doet zich voor als de vrouw van Ludo, de andere als mijn vrouw. Alleen maar voor de show, natuurlijk.

LUDO: Hooooo.. voor de show!

RUDY: Zien jullie dat zitten?

ELS: Ik weet het nog niet zo, hoor. Zouden ze daar intrappen? Je merkt toch direct aan ons, aan jullie en aan ons, dat wij, heu...

LUDO: Neeuuuu... (*naïef*) Ik denk, als je niet weet dat wij homo zijn, dat je 't dan niet merkt.

ELS: Aan mij zie je 't in elk geval wel. Iedereen zegt me dat ik een manwijf ben.

LUDO: Hoooo... Is dat zo?

RUDY: Weet je wat we doen? We wachten gewoon af tot die directrice nog eens opduikt. We vertellen haar dat de vrouw van Ludo even gaan buurten is op 't achtste, we bellen Sofie op en die komt dan direct naar boven.

SOFIE: Ach ja, ten slotte is het toch maar een formaliteit.

(*Er wordt gebeld*)

LUDO: Hooooo... daar is ze al!

RUDY: Doe niet gek, schatje!

LUDO: 't Zou toch kunnen, bolleke. In veel gevallen komen die 's avonds. Dan zijn de meeste mensen thuis. *(Rudy gaat naar de voordeur)* Dat zou pas een goeie timing zijn. Inspectie, terwijl jullie juist hier zijn... *(Rudy komt terug op, samen met Benny en de moeder van Els, die enkele koffers bagage bij zich heeft.)*

BENNY: Een goedendag, allemaal. Ik vond deze vrouw in de gang en zij was op zoek naar...

ELS: Hooo, mama! Wat leuk!

BENNY: Ja, zij liep zomaar wat doelloos rond op 't achtste. Ze zocht haar dochter. Maar ik zei dat in dit gebouw nooit kinderen verloren liepen. Als haar dochter er was, dan moest ik haar zeker gezien hebben. En toen vertelde ze dat haar dochter volwassen is, dat ze Els heet en dat ze samen woont met Sofie. Toen wist ik het natuurlijk!

LUDO: Wat wist je toen, Benny?

BENNY: Wel, dat ze hier waren, hé! Ik heb ze zelf naar hier gestuurd, natuurlijk! Daardoor wist ik het. En ik kon die mevrouw dan ook gemakkelijk tot hier brengen.

LUDO: *(schertsend)* Als je zo doorgaat, Benny, dan hebben we straks nog vrouwen te veel.

BENNY: Ja zeg, ik doe maar om goed te doen, he. Maar de mensen zijn niet dankbaar meer...

MOEDER ELS: Toch wel, meneer. Hartelijk dank, hoor! Anders zou ik daar nu nog mooi voor de deur gestaan hebben.

BENNY: Jaja, ze zeggen hartelijk dank en daar blijft het dan bij...

MOEDER ELS: Je kunt toch niet verwachten dat ik je rond de hals vlieg en je begin te kussen!

BENNY: Neenee, dat moet niet. 'k Zou nogal schrikken als je dat deed.

LUDO: Benny wil liever een borreltje, denk ik?

BENNY: Awel,... 'k Zou er nog zelf niet aan denken. Maar dat was 't woord dat ik zocht! Een borrel! Een mens zou er op straat een paar vrouwen voor aanspreken en ze naar boven brengen.

RUDY:Jaaa-a, en dan keurt die inspectrice ons af omdat we een harem hebben!

(Ludo schenkt ondertussen Benny een borrel in)

SOFIE: Hahahaha, als jullie zoveel vrouwen hebben, dan kan het geen probleem zijn om zelf een kind te krijgen. Hopsa, geen adoptie, zeggen ze dan!

LUDO: Zélf een kind krijgen?

SOFIE: Maken, he! Bij een van die haremvrouwen.

LUDO: Bah, ik mag er niet aan denken! Al dat gedoe!

RUDY: *(tot Sofie)* Zou jij dat willen? Geen kunstmatige bevruchting, maar een kindje echt 'laten maken'?

SOFIE: Ho, neen hoor! Door Els wel, maar dat zal niet lukken, vrees ik.

BENNY: *(half terzijde)* Awel, dat denk ik ook niet...

MOEDER ELS: Zeg wat is dat hier allemaal over kinderen maken? Jullie zijn toch niet van plan om...?

LUDO: Hooooo... jawel, hoor!

MOEDER ELS: Heu... *(wijst op Ludo en Sofie)* Jullie twee??!!

SOFIE: Ja, zouden wij geen mooi koppel zijn?

BENNY: *(half terzijde)* Héél mooi...

MOEDER ELS: Nu breekt mijn klomp! En ons Els dan?

RUDY: Wel, die wordt papa, he!

MOEDER ELS: Wàt?!

ELS: Heu, het is eigenlijk allemaal nogal ingewikkeld, mama.

MOEDER ELS: *(kijkt rond)* En die wieg en dat parkje en die koets en... Wat betekent dat daar allemaal?

BENNY: Het is nochtans heel simpel. Juffrouw Sofie doet zich voor als de vrouw van meneer Ludo en die krijgen dan samen een kind. Ze krijgen dat dus van een andere mevrouw. Die van de inspectie. En meneer Rudy wordt de man van Els. En daardoor kan Sofie een kunstmatige baby krijgen. Is dat nu ingewikkeld?

MOEDER ELS: Ik snap er niets van! 't Is hoog tijd dat ze bij mij thuis beginnen behangen zijn, zodat ik een paar weken hier kan komen logeren...

LUDO: Hooooo, zijn ze bij jou ook beginnen behangen?

RUDY: Hier logeren? Dat zal niet gaan!

MOEDER ELS: Niet? Waar bemoei jij je eigenlijk mee, meneer? Ik zie je voor het eerst, je zegt me boembaf dat je de man van mijn dochter bent en dat jullie een kind gaan krijgen. En dan mag ik hier niet komen logeren?

RUDY: Heu, nee... we hebben geen kamer meer vrij...

LUDO: Ontbijt kan je altijd krijgen...

RUDY: Mijn mamaatje logeert hier al. Zolang de kinderkamer leeg staat, hebben we ruimte. Maar niet voor twee...

MOEDER ELS: Wie zegt dat ik hiér wil logeren? Ik kwam eigenlijk bij mijn dochter op bezoek. Hoe kon ik nu weten dat die ondertussen verhuisd is?!

ELS: Verhuisd? Maar mama, ik ben helemaal niet verhuisd!

MOEDER ELS: Je bent er wel op vooruit gegaan, dat moet ik toegeven. Van 't achtste naar 't tiende. Nog hoger! En wat als de liften stuk zijn? Ga je dan met de kinderkoets langs de trappen misschien? (*Tot Sofie*) En jij? Ben jij het die mijn dochter in de steek heeft gelaten om een relatie te beginnen (*wijst naar Ludo*) met die... die...

BENNY: Zeg maar 'die jeannet', mevrouw...

SOFIE: Wees maar gerust, het is allemaal een misverstand.

ELS: We zijn nog altijd lekker samen, mama. En deze twee heren zijn ook nog steeds samen.

BENNY: Ja, even lekker!

LUDO: Hihihih...

ELS: Maar we willen allebei een baby.

RUDY: Wij ook.

MOEDER ELS: 't Is niet waar, he? Zég dat het niet waar is!

ELS: Maar mama, dat wist je toch al, dat wij een kindje willen?

MOEDER ELS: Ja, in vitro... Maar nu?...

SOFIE: Nu? Niks. Onze plannen zijn nog altijd dezelfde.

LUDO: De onze ook...

BENY: Ik kan er niet meer aan uit, hoor!

MOEDER ELS: Dus jullie gaan niet... onderling... met mekaar...?

ELS: Natuurlijk niet, mama! Sofie en ik hebben gekozen voor kunstmatige inseminatie. En Rudy en Ludo gaan als koppel een kindje adopteren.

BENNY: Zeg eens... Als jullie nu zo'n kindje uit de vitrine kopen, of hoe heet dat, een kunstmatig zoals ze zeggen,... En meneer Rudy en meneer Ludo nemen dat over. En jullie herbeginnen dan met een ander kindje uit de vitrine... Dan is het probleem van die inspectie toch opgelost?

RUDY: Was 't maar zo eenvoudig!

BENNY: Niet dan?

RUDY: Ik vrees van niet, Benny.

BENNY: Ja, ik kan niet zo helder denken op dit ogenblik. Mijn concentratie is fel verslapt. Eigenlijk zou een borrel me wel goed doen, denk ik.

SOFIE: Seggg, Benny! Onze baby is geen auto hoor. Die kan je wegdoen en een nieuwe kopen, maar een kindje toch niet.

MOEDER ELS: Dat zou 'k geloven! Maar waarom ga jij die kleine kopen, Sofie? Dan ben ik nog altijd geen oma!

ELS: Natuurlijk ben jij dan wel oma, mama. Net zoals Rudy en Ludo dan oom zullen zijn.

LUDO: Hoooo... wat leuk! Ome Ludo! Ik kijk er zelfs al naar uit.

MOEDER ELS: Waarom maken jullie het toch allemaal zo moeilijk! Kan je nu niet gewoon een man gaan zoeken zoals iedereen?

SOFIE: Awel, merci! Zoals iedereen? Denk je dat iedereen een man heeft?

LUDO: *(tot Rudy)* Wij toch wel, he schatteke?

ELS: Een man, mama? Nee hoor, daar denk ik nog niet aan.

BENNY: Nee, ik ook niet!

MOEDER ELS: En bovendien staat het hier al vol met babyspulletjes! Dus, toch...

(Er wordt gebeld)

LUDO: Alweer bezoek! 't Is hier druk vandaag. *(Gaat naar de voordeur en komt terug binnen met de moeder van Rudy)*

MOEDER RUDY: *(uitgelaten)* Hier ben ik weer!

LUDO: Jaaa-a, ze was niet tegen te houden!

MOEDER RUDY: Ik heb me van dag vergist. 't Is morgen dat we met de vriendinnen gaan bijkletsen. *(tot Moeder Els)* Dag madam... Wat zie ik? Koffers? *(Tot Rudy)* Zeg jongen, jij bent wel kok, maar jullie gaan hier toch geen hotel beginnen, zeker?

LUDO: *(terzijde)* Als 't zo nog even doorgaat, dan kunnen we beter een gekkenhuis beginnen, denk ik...

RUDY: Eerlijk gezegd, vind ik dat het hier wel een beetje druk begint te worden, ja.

BENNY: Misschien kunnen jullie een panoramabar openen? Kijk eens wat een uitzicht van op het terras! En daarvan genieten met een ijskoude jenever,...

LUDO: Dames, ik stel voor dat we even orde op zaken stellen. Ten slotte is dit hier een belangrijke vergadering. Het leven van een kindje staat op het spel, heu...

RUDY: Je hebt gelijk, schatteke. Kom mamaatje, jij gaat naar je kamer...

MOEDER RUDY: Hoezo? Ik kom pas thuis! Als ik nu nog niet even mag verpozen in de living van mijn eigen flat...

LUDO: Jouw eigen flat? Je mag hier enkele dagen logeren, ... En dat is al heel wat. Maar nu hebben we met deze twee jongedames nog enkele heel belangrijke punten te bespreken.

MOEDER RUDY: *(verdwijnt mokkend in een van de kamers)* Jaja, ik snap het al. Moeders moeten het allemaal niet weten, wat hun zoontjes uitspoken... *(tot Moeder Els)* Doen ze tegenover jou ook zo geheimzinnig, madam? Of ben jij het, die in verwachting is?

RUDY: Je kunt al aan de tomatensaus beginnen, mamaatje. Ik kom je direct helpen... *(Leidt zijn moeder naar de keuken, duwt haar binnen en komt terug bij het gezelschap)*

MOEDER ELS: Wat zegt die nu? In verwachting? Zie ik er misschien zo uit? Wie is er hier in verwachting?

BENNY: Ik ga ook maar eens opstappen. Misschien is er hier en daar nog een klusje op te knappen. Ergens, waar de mensen nog wel jenever schenken...

ELS: *(tot haar moeder)* Kom wij gaan naar onze flat, dan kan ik meteen de logeerkamer in orde brengen. Ondertussen kunnen Sofie en Ludo verder afspreken hoe ze vadersje en moedertje gaan spelen...

MOEDER ELS: *(totaal in verwarring)* Ik snap er hier helemaal niks meer van, hoor!

BENNY: Kom maar mee, madam. Ik zal 't je onderweg allemaal eens uitleggen! En geloof me, als ik het uitleg, dan begrijp je 't direct!

(Exit Els, Moeder Els en Benny)

LUDO: Oef, dat was even een drukteuu...

SOFIE: Zeg dat wel! En beneden zal het de volgende dagen ook druk zijn met de moeder van Els erbij!

RUDY: Goh, ik heb echt nood aan een beetje buitenlucht. Ik houd het zo niet langer meer vol. Stel je voor dat de baby er is en dat dan mamaatje en de hele familie hier op bezoek komen. Die kleine krijgt nooit voldoende rust. En wij ook niet!

LUDO: Weet je wat je doet, bolleke? Ga naar beneden en wandel eens een blokje om. Ondertussen spreken Sofie en ik af hoe we het kunnen spelen tegen die Inspectrice van de Adoptiedienst.

RUDY: Ja, dat ga ik doen. Ik ben zo nerveus als een... een... Allee, zeg eens iets, schatteke. Wat is er nu nerveus?

LUDO: Als een pas besneden penis?

RUDY: Ja, die zal ook wel nerveus zijn! *(Trekt een jekker aan en exit)*

LUDO: *(slaakt diepe zucht)* Pfffff.....

SOFIE: En nu zijn we nog met twee...

LUDO: Hooooo... wat een rust ineens! Ik zal maar beginnen met een beetje op te ruimen. Want al die rommel... *(ruimt glazen en schotelletjes op, zet de stoelen terug recht onder de tafel, trekt tafelkleed recht, enz... Sofie helpt hem daarbij. Daarna gaan ze elk aan een hoek van de tafel zitten)*

SOFIE: Hoe lossen we dat probleem van het 'normale gezinnetje' nu eigenlijk op?

LUDO: Wel, heu... Ik heb dus tegen die inspectrice van de Adoptiedienst gezegd, dat Rudy gewoon een vriend is, die hier wat komt helpen. Dat ik ook getrouwd ben, maar dat mijn vrouw net

weg was voor boodschappen. Ik vertelde haar ook dat we allebei thuis werken, zodat we heel goed voor het kindje kunnen zorgen. Ik ben vertaler en mijn vrouw is kok. Net zoals Rudy dus. (*Denkt even na*) Kan jij kokeuu?...

SOFIE: Ja hoor, als de beste!

LUDO: Hihhi, dan heb ik eigenlijk nog niet zo veel gelogen, dus...

SOFIE: Ja, maar ze wil je vrouw nu zien en spreken?

LUDO: Jaaa-a. En daarom stel ik voor dat jij voor even mijn vrouw wilt spelen. Dat Rudy hier ook is, vindt ze normaal. Ze heeft hem al ontmoet. Hij komt af en toe om jou een beetje te helpen in de keuken. En als ze terug komt, dan zeg ik dat je op bezoek bent bij een buurvrouw op het achtste. Ik bel je op en jij komt naar boven.

SOFIE: Dat moet lukken! Maar heu, stel dat ze mijn identiteitskaart vraagt? Ze kan toch zo controleren dat we niet getrouwd zijn?

LUDO: Ach... Hoeveel koppels wonen tegenwoordig niet gewoon samen? Ze zal wel zien dat we op hetzelfde adres wonen. En al enkele jaren zelfs... Ik al zes, jij al drie. Dus, ik woonde hier eerst. En daarna ben jij bij mij ingetrokken. En drie jaar samen, dat is toch al het begin van een stabiele relatie, he?

SOFIE: Goed zo! En heu... wanneer zou ze terug komen?

LUDO: Ik heb er geen idee van! Vorige keer kregen we de brief en een kwartier later stond ze hier plotseling. Ik kom volgende week terug, zei ze. Maar jaaa-a, volgende week... Wanneer is dat dan?

(Er wordt gebeld)

LUDO: Hooooo... wie weet, is ze daar al!

SOFIE: Zou die in de vooravond nog werken?

LUDO: Misschien wel? Dan zijn de meeste koppels thuis.

SOFIE: Zoals wij nu?

LUDO: Ja, zoals wij. Hihih... *(gaat ondertussen de voordeur opendoen en komt weer op, gevolgd door Benny en Inspectrice2)*

BENNY: Dag meneer Ludo! Deze juffrouw vroeg me de weg naar jullie flat en ik heb dan maar voorgesteld om haar helemaal tot boven te begeleiden.

LUDO: Dat is heel lief van je, Benny. En wie is deze juffrouw dan wel.

BENNY: *(in lichte paniek)* Wel, zij... zij komt voor... zij is...

INSPECTRICE2: Ik kom voor een gesprek vanwege de Adoptiedienst, meneer. In verband met jullie adoptieaanvraag.

LUDO: Adoptieaanvraag? Adoptie? Hoooo...

BENNY: Wel, dat was het woord dat ik zocht! Hoooooo... Toen zij zich voorstelde, dacht ik direct 'Hoooo...'

LUDO: Kom binnen, juffrouw. Maar ik dacht dat die andere inspectrice terug zou komen.

INSPECTRICE2: Die... àndere? Ik ben de enige voor deze regio. Er is echt geen andere.

LUDO: Maar...

BENNY: Misschien wil je iets drinken, juffrouw? Een glaasje thee? Want de tiende verdieping is toch wel hoog, he. Ik denk elke keer wanneer ik hier aankom, dat zo hoog de lucht misschien veel ijler is en een mens daar zo'n dorst van krijgt.

LUDO: Ik denk niet dat de juffrouw zoveel tijd heeft, Ludo. Kom jij straks maar terug voor een borreltje. Je weet, de fles staat altijd klaar voor jou, he.

(De Moeder van Rudy komt uit de keuken)

MOEDER RUDY: Zeg Ludo, waar blijft Rudy toch? Ik sta daar al een half uur in die tomatensaus te roeren en per slot van rekening is dat mijn werk niet. Zo zijn we niet getrouwd, he jongen!

INSPECTRICE2: Ho, dag mevrouw. Jij bent ongetwijfeld de echtgenote? Dat komt goed uit. Dan kunnen we meteen het dossier afronden.

MOEDER RUDY: Dossier, juffrouwetje? Als die tomatensaus afgerond is, zal ik al heel tevreden zijn.

LUDO: Heu juffrouw, deze mevrouw is...

INSPECTRICE2: Jazeker, meneer. Dat had ik al begrepen.

MOEDER RUDY: Maar over welk dossier heb je 't eigenlijk?

INSPECTRICE2: Wel, het adoptiedossier. Jullie deden toch een aanvraag om een kindje te kunnen adopteren. Ik zie dat je in elk geval vers kookt. Dat levert al goede punten op.

MOEDER RUDY: Maar ik wil helemaal geen kind, juffrouw. Ik heb er al een en die komt maar niet opdagen. En aan zijn vriendje hier, heb ik ook geen hulp. *(wijst naar Sofie)* Zij daar... zij is zwanger!

SOFIE: Ik??

INSPECTRICE2: Zwanger nog wel! Mag ik jullie dan feliciteren? Ik neem aan dat de adoptieaanvraag dan mag ingetrokken worden?

LUDO: Hoooo... Nee! Neeuu...

BENNY: Nee juffrouw, het is zit zo. Meneer Ludo en juffrouw Sofie, die vormen samen een koppel.

MOEDER RUDY: Wàt?! Jij eet van alle walletjes, jij profiteur! Mijn zoon is even de deur uit en hopla...

BENNY: Neenee, mevrouw de inspectrice. Juffrouw Sofie kan geen kinderen krijgen. Of meneer Ludo kan er geen maken. Dat weet ik niet zo juist... Maar ze willen wel allebei een kindje. En daarom... En die mevrouw, zij is de moeder van... Heu, van wie eigenlijk? Pfff... Had ik nu maar een borrel...

INSPECTRICE2: Eerlijk gezegd, is het allemaal toch wel een beetje verward... Ik heb hier een aanvraag van de heer en mevrouw... Maar 't loopt hier vol met mannen en vrouwen... Wie is nu eigenlijk wie?

LUDO: Kom mamaatje, vergeet de tomatensaus niet. Daar moet in geroerd worden... Ik zal Benny naar beneden sturen om Rudy te gaan halen, mamaatje. Hij zal zo hier zijn. En dan kan jij lekker de stad intrekken... *(werkt de moeder van Rudy snel terug de keuken in)*

BENNY: Ik? Meneer Rudy gaan zoeken? En waar kan ik die dan vinden, meneer Ludo? 't Was afgesproken dat ik naar 't achtste zou gaan en aan de heu... 'moeder' vragen dat ze even naar boven komt. Maar ze is hier al... Pfff... Wat een heksenketel!

INSPECTRICE2: De moeder...

BENNY: Allee, ik bedoel de vrouw die dan de moeder wordt, he.

LUDO: De adoptiemoeder, Benny.

BENNY: Juist! Dat is 't woord dat ik zocht: de stiefmoeder.

INSPECTRICE2: Maar ik dacht... Wie van die twee dames is nu eigenlijk mevrouw Ludo?

LUDO: Dat is...

BENNY: 't Zit nogal ingewikkeld in mekaar, juffrouw. Maar als je wilt zal ik je dat eens heel eenvoudig uitleggen...

LUDO: Nee dankjewel, Benny. Je hebt ons al heel goed geholpen, maar misschien wil je ons nu even alleen laten met mevrouw de inspectrice?

(Rudy komt terug van zijn wandeling)

RUDY: Hier ben ik weer... 't Deed deugd, een beetje frisse lucht!

BENNY, Ja, dat is eens iets anders dan de luchtjes van tomatensaus, he meneer Rudy?

LUDO: Al terug, bolleke? Dàt is snel!

BENNY: Bollekeuu?... Ja zeg, als jullie zo beginnen na alles wat ik geprobeerd heb, dan is het echt tijd dat ik opstap, denk ik.

INSPECTRICE2: Bolleke?...

SOFIE: Heu, dat is maar bij wijze van spreken! Hij is hulpkok en heeft zoals alle koks een buikje. Maar dat had hij als kind al. En iedereen noemde hem bolleke. Gewoon een bijnaam, hihi... meer niet...

INSPECTRICE2: Ja, allemaal goed en wel. Maar wié is die meneer dan eigenlijk?

BENNY: Awel, het zit zo. Meneer Ludo en juffrouw Sofie, die zijn samen. Juffrouw Sofie is thuiskok. Zij bereidt hier basissausen voor brasseries. En meneer Rudy is hulpkok en helpt haar in de keuken.

INSPECTRICE2: Maar wie is dan die andere mevrouw die nu naar de keuken is?

BENNY: Awel, dat is de moeder van meneer...

RUDY: ...van mij.

BENNY: ...van Ludo.

LUDO: Hooooo... ik mag er niet aan denken!

SOFIE: We noemen haar mamaatje, maar zij komt ook helpen in de keuken. We zijn ons nu al aan 't organiseren met keukenhulpjes, zodat ik meer tijd zal kunnen vrijmaken voor de baby, he.

INSPECTRICE2: Dat is een prima initiatief! Kinderen hebben veel aandacht nodig! Liefst in een mooi gezinnetje.

LUDO: Jaaa-a... Maar daar hebben we voor gezorgd, hoor!

INSPECTRICE2: Bij het onderzoek rond een adoptieaanvraag wordt vooral gekeken naar de kansen van het kind, dat begrijpen jullie wel.

BENNY: Ja, jazeker. Dat begrijpen we maar al te goed. Daarom hebben we er ook alles aan gedaan om...

INSPECTRICE2: We? Het lijkt wel dat het hele flatgebouw met jullie meeleeft?

BENNY: Het hele gebouw, niet. Maar toch wel enkele verdiepingen...

SOFIE: Dat zeker!

LUDO: Mamaatje wacht op jou in de keuken, bolleke...

RUDY: Dan zal ik maar even gaan kijken, scha... heu, jaaa... ik zal dus even gaan kijken! (*exit naar de keuken*)

INSPECTRICE2: Zo, kunnen wij nu even rustig met ons drie verder praten en het dossier meteen afhandelen?

LUDO: Zeker, juffrouw, zeker...

SOFIE: (*kijkt gebiedend naar de deur*) Benny!

BENNY: Awel, nu je 't allemaal begrijpt omdat ik het zo goed uitgelegd heb, zal ik ook maar even opstappen. Een borrel zit er hier vanavond toch niet meer in. (*Exit*)

LUDO: Oef, dat was even verwarrend, nietwaar?

INSPECTRICE2: Helemaal niet, meneer Ludo. Volgens mij het is allemaal heel duidelijk.

LUDO: Haaaa-a, daar ben ik blij om!

INSPECTRICE2: Weet je dat zeker?

LUDO: Je hebt er geen idee van, wat een geruststelling het voor ons is...

INSPECTRICE2: Dan zal ik jullie eens precies vertellen, wat ik denk.

LUDO: Hoooo, krijgen we dat kindje dan?

INSPECTRICE2: Heu,... niet zo vlug. Niet zo vlug! Maar waarschijnlijk komt het wel in orde.

SOFIE: Yeah!

INSPECTRICE2: Maar jullie weten, dat kinderen van jongs af moeten opgevoed worden met diepere waarden zoals eerlijkheid, rechtvaardigheid... Ze moeten al van in de wieg leren dat liegen niet hoort.

LUDO: Hooooo... Neen, natuurlijk niet! Dat zouden we nooit toelaten!

SOFIE: Liegen? Wie leert er een baby nu liegen?!

INSPECTRICE2: Kijk, willen we er even niet meer omheen draaien? Dit is echt niet het eerste huisbezoek dat ik afleg of het eerste dossier dat ik behandel. Volgens mij proberen jullie mij een rad voor de ogen te draaien.

SOFIE: Een rat? Bah... Ik loop al weg van muizen!

LUDO: Een rad draaien... Hooooo,... we zouden niet durven! Zo zijn we niet!

INSPECTRICE2: Weet je, de mensen denken soms dat wij onmenselijk zijn. Dat wij zoals God beslissen of ze een kind krijgen of niet. Dat is niet zo. We kijken wel na of een kind alle kansen zal krijgen, dat het verdient. En of de aanvragers in staat zijn om een kindje op te voeden alsof het hun eigen kind was...

LUDO: Hooooo... maar dat kunnen we, hoor!

SOFIE: (*slijmerig, raast aan één stuk door*) Jaaa, dat is maar normaal, dat men een beetje kieskeurig is. Anders neemt morgen iedereen een kind voor de kinderbijslag. Dat kan natuurlijk niet. 't Is al erg genoeg dat sommige mensen zomaar kinderen kunnen maken. Een baby zou alleen maar in de beste omstandigheden mogen opgroeien.

INSPECTRICE2: (*prijst*) Dàt is een echt moederhart, dat ik nu hoor spreken!

LUDO: Jaaa-a,... maar ik denk er net zo over, hoor!

INSPECTRICE2: En om zeker te zijn dat we de geschikte ouders hebben, moeten we nogal streng toezien, dat aan alle voorwaarden voldaan is. Maar zo te zien, zal dat hier geen probleem zijn...

LUDO: Neeuu,... dat denk ik ook niet!

INSPECTRICE2: Volgens het dossier zijn er geen financiële problemen, meneer heeft een behoorlijke opleiding gehad, de buurt en de omgeving staan goed aangeschreven, er zijn geen negatieve

indicatoren zoals een drankprobleem in het gezin,... Alles lijkt me dus in orde te zijn.

LUDO: Hoooo...

SOFIE: Oeff! Zie je wel, het komt allemaal goed!

INSPECTRICE2: (*verrassend*) Alleen klopt de relatie niet...

LUDO: (*gespeeld naïef*) Heu,... Neeuu?

SOFIE: (*tracht de situatie te redden*) Maar, heu... wij zijn...

INSPECTRICE2: Wel, dat is het juist!

SOFIE: Ho, omdat wij nog niet getrouwd zijn? Maar... Volgens het reglement zou ook een ongetrouwd koppel,,...

INSPECTRICE2: Dat wel, ja. Maar uit het vooronderzoek blijkt niet dat jullie een koppel zijn, getrouwd of niet. Jullie zouden zelfs geen paar vormen.

LUDO: Hooooo...

SOFIE: Het vooronderzoek zal zich misschien vergissen?

INSPECTRICE2: (*kijkt aandachtig haar dossier na*) Kijk, volgens onze gegevens heeft alleen meneer Ludo de aanvraag voor adoptie gedaan op zijn eigen naam, maar hij zou wél een vaste relatie hebben...

LUDO: Haaa-a, zie je nu wel!

INSPECTRICE2: ...met een man!

LUDO: Hoooo...

SOFIE: Waar komen die gegevens dan wel vandaan?!

INSPECTRICE2: Ik moet eerlijk toegeven, toen ik daarnet binnenkwam, had ik ook al die indruk. Er was eerst die mevrouw die nogal hysterisch deed, dan kwam een zekere Rudy binnen die door meneer Ludo aangesproken werd als 'bolleke'. En dan die meneer Benny die maar niet uit zijn woorden geraakte...

LUDO: Hoooo,...maar het was hier zo'n drukte! Iedereen was een beetje nerveus. Zo nerveus als... als een...

SOFIE: Zo nerveus als... Hoe zei je dat daarstraks alweer, Ludo?

LUDO: Nu ja, dat maakt niets meer uit, hoe nerveus we waren. En het liep allemaal wat in 't honderd. Maar zoals je kon merken,

kregen we 't snel weer in de hand. Stressbestendig, zijn we wel, hoor.

SOFIE: Ja, de baby zal hier beslist stabiel kunnen opgroeien. Met stress kunnen we omgaan...

INSPECTRICE2: Bovendien, meneer Ludo... Ik weet dat je mensen nooit op het uiterlijk mag beoordelen... Maar ik kan er niet omheen, als ik jou zo bezig zie en hoor, van toch de stille indruk te hebben, dat jij... heu...

LUDO: Dat zijn de emoties, juffrouw! Als ik aan ons kindje denkt, word ik altijd een beetje emotioneel...

INSPECTRICE2: Nochtans heeft het vooronderzoek uitgewezen dat op dit adres twee mannen samen wonen, die al zowat zes jaar een relatie hebben. En er is hier geen enkele vrouw gedomicilieerd. Hoe verklaar je dat?

SOFIE: *(snel)* Maar ik woon hier nog niet zo lang. Dat onderzoek werd zeker al lang geleden gevoerd! Héél lang!...

INSPECTRICE2: *(begripvol)* Weet je nog... dat we het daarstraks hadden over de opvoedkundige waarden die jullie het kindje zouden willen meegeven? *(Niet echt streng, maar toch kordaat)* Willen we dan nu maar even open kaart spelen en ophouden met die komedie, asjeblief?

LUDO: Hoooo...

INSPECTRICE2: Ik begrijp trouwens niet waarom dit hele circus werd opgezet. Het dossier was al zo goed als in orde. Ik moest alleen even komen rondkijken, dat is alles...

SOFIE: Zo goed als in orde?

INSPECTRICE2: Niet voor jou, juffrouw. Maar voor meneer Ludo.

LUDO: Hooooo,... echt waar? In ordeuuu...?

INSPECTRICE2: Ja natuurlijk, van zo'n aanvraag wordt ernstig werk gemaakt.

LUDO: Ja maar,... Worden er dan geen problemen gemaakt voor homo's?

INSPECTRICE2: Nee, helemaal niet. Volgens de wet kunnen homo's ook kinderen adopteren. Meestal gebeurt dat interparentaal. Als één van beiden al een kind heeft, dan wordt het door de andere geadopteerd. Maar het kan ook met een vreemd kind. Alleen voor buitenlandse kinderen kan het een probleem zijn

omdat sommige landen daar strenger op toezien. Maar bij ons kan het, als aan de voorwaarden voldaan is.

SOFIE: En die voorwaarden...

INSPECTRICE2: Naast de voorwaarden die voor iedereen gelden, moet een holebikoppel drie jaar officieel samenwonen. Maar dat is voor jullie het geval toch, meneer Ludo? Ik bedoel, voor jou en je vriend?

LUDO: Jaaa-a, jazeke! We wonen hier al zes jaar! Ik bedoel, niet wij... maar wij...

INSPECTRICE2: *(aanmoedigend lachend)* Wel, dan gaan we dat dossier maar goedkeuren, he?

LUDO: Hoooo...

SOFIE: Waaww!!

(De keukendeur knalt open en Rudy, die duidelijk aan de deur heeft staan luisteren, stormt de kamer binnen. Hij vliegt Ludo rond de hals)

RUDY: *(uitbundig)* Jaaaaaa! Jaaaaaa! Het is gelukt! Ze keurt het goed!...

LUDO: *(ploft van emotie op de bank en geeft geen kik meer)*

SOFIE: Yeah!!!!!!... Dat nieuws moet ik meteen aan Els gaan vertellen! *(Exit)*

RUDY: *(tot Inspectrice2)* Maar, heu... wat ik niet begrijp...

INSPECTRICE2: *(kijkt vragend)*

RUDY: Die andere inspectrice...

INSPECTRICE2: Andere??

RUDY: Ja, die liet uitschijnen dat we niet de minste kans maakten. Dat ze alleen kinderen toewijzen aan een 'normaal' gezin, met een vader én een moeder?

INSPECTRICE2: Meneer, ik ken geen andere inspectrice. Voor de hele regio wordt elk onderzoek heel discreet gevoerd, zonder dat de betrokkenen weten wie dat doet. Ik ben de enige die op het einde van het onderzoek een huisbezoek brengt. De enige!

LUDO: *(heeft zijn adem hervonden)* Ze zei dat ze zou terug komen... En dat ze dan met 'mevrouw' wilde spreken.

RUDY: Daarom hadden we de juffrouwen van het achtste uitgenodigd. Eén van hen zou dan als de vrouw van Ludo doorgaan...

INSPECTRICE2: *(lachend)* Dat had ik wel meteen door, ja!
(Ernstig) Maar wat ik best verontrustend vind, is dat iemand anders zich uitgeeft voor inspectrice en bovendien de mensen de stuipen op het lijf jaagt!

LUDO: Dus, het is helemaal niet waar dat homo's geen kinderen kunnen adopteren?

INSPECTRICE2: We zijn voorzichtiger, dat wel. Kijk, studies hebben uitgewezen dat opgroeiende kinderen een persoonlijkheidsstoornis kunnen oplopen, op het ogenblik dat ze ontdekken dat ze geadopteerd zijn. Opvoedkundig is het best, dat ze daar zo laat mogelijk achter komen. Wanneer ze rijp genoeg zijn om dat te kunnen plaatsen. Kinderen met een andere huidskleur ontdekken dat uiteraard sneller en daar zien we dan ook meer gedragsproblemen optreden. Ook bij holebikoppels gaan kinderen zich sneller vragen stellen wanneer ze plotseling beseffen dat ze twee papa's of twee mama's hebben. We testen daarom de kandidaat-ouders om na te gaan of ze dat kunnen opvangen. Maar eigenlijk is er geen speciale reden waarom we homo's geen adoptie zouden toestaan.

LUDO: Oeff....

RUDY: Ik blijf me toch afvragen, wie dan die andere was!

LUDO: Ze zou nog terugkomen, zei ze!

INSPECTRICE2: Ik heb een voorstel. Als ze terugkomt, dan laat je ze gewoon binnen, alsof er niets aan de hand is. Je doet alsof je haar gelooft. Ze zal 'mevrouw Ludo' willen zien. Geen probleem! Mevrouw Ludo is toevallig even koffiekletsen bij haar buurvrouw van het achtste. Maar... je zult haar bellen en vragen om meteen naar huis te komen.

LUDO: *(opgelucht)* Wel jaaa-a, zo waren we het al van plan.

INSPECTRICE2: Maar je belt niet naar de burens. Je belt naar mij. Ik verwittig de politie en we komen samen hierheen. Niemand kan zich zomaar uitgeven voor inspectrice. Dat is strafbaar!

LUDO: Jaaaa-a... En weet je wat ze ook zei? Dat we misschien maar beter een hondje zouden kopen!

RUDY: Eentje met een strikske!

MOEDER RUDY: *(komt met schort en keukengerei uit de keuken om te kijken wat er allemaal gaande is in de living. Ze heeft net de*

laatste woorden opgevangen) Luister eens, jullie doen wat jullie willen. Ik heb hier toch niks te zeggen en naar mij luistert er toch niemand. Wat mij betreft, kopen jullie een hele kleuterschool vol kinderen en nog een hele kennel honden erbij. Maar als zo'n beest één poot in de keuken zet, dan maak ik er een hotdog van!

INSPECTRICE2: Woehahahah, een hotdog met een strikske!

(Doek)

DERDE BEDRIJF

(Enkele dagen na het tweede bedrijf. De babyspullen zijn uit het decor verdwenen. In de plaats staat een grote rieten mand. Ludo is aan 't werken op zijn laptop.)

LUDO: *(Leest luidop een zin voor en tikt vervolgens de vertaling in)*
"Zo krijgen we de volledige controle over onze productieketen zonder dat we stappen van het productieproces moeten uitbesteden..." (...) "De cette façon on contrôle toute la chaîne de production sans sous-traiter une seule chose... »

(Er wordt gebeld)

LUDO: *(roept naar de voordeur)* Oui, oui j'arrive... Oei, ik denk nog in 't Frans! Heu, ik koo-om! *(dubbelzinnig)* Komen? Hihi... Ik bedoel, ik kom zó! *(is ondertussen opgestaan om de deur te openen.)*

INSPECTRICE1: *(stapt plomp de kamer binnen, gevolgd door Ludo)*

LUDO: *(verrast)* Hooooo, Mevrouw de directrice...

INSPECTRICE1: Inspectrice!

LUDO: Juist, ja... inspectrice. Van de Gezondheidsdienst, he?

INSPECTRICE1: Adoptiedienst!

LUDO: Jaaa-a, de Adoptiedienst.

INSPECTRICE1: Ik had je toch gezegd, dat ik terug zou komen?!

LUDO: Jaaa-a, dat had je gezegd.

INSPECTRICE1: En nu zou ik dus graag uw vrouw eens spreken!

LUDO: Mijn vrouw? Maar ga toch eerst zitten, asjeblief. Ze is even bij de bureu. Ik zal haar onmiddellijk verwittigen.

INSPECTRICE1: Die is blijkbaar nooit thuis?

LUDO: Hooooo... toch wel, hoor! Maar nu is ze gewoon even gaan bijkletsen.

INSPECTRICE1: Er wordt veel te veel gekletst in de wereld!

(Er klinkt pottengerinkel uit de keuken)

INSPECTRICE1: Wat is dat?

LUDO: Heu... Wat bedoel je?

INSPECTRICE1: Dat geluid... Het geluid dat uit de keuken kwam?

LUDO: Hooooo... dat zal Rudy zijn?

INSPECTRICE1: Rudy? Dat is jouw vriend toch?

LUDO: Jaaaa-a... Ik bedoel, dat is 'een' vriend. Herinner je nog, de hulpkok die regelmatig mijn vrouw een handje toesteeekt?

INSPECTRICE1: Hij kookt blijkbaar meer alleen dan onder haar leiding?

LUDO: Ach, ze zijn ieder gerecht zo gewoon dat het bijna een routine is geworden. Ze kennen elk hun taak.

INSPECTRICE1: Als ze ook maar hun plaats kennen, dat is het voornaamste!

LUDO: Hoooo... over plaats gesproken! Ik zal direct telefoneren naar mijn vrouw, dan moet je niet langer wachten. (*Neemt de telefoon en belt op*) Hallooo?... Halloooo, Sofie! 't Is met Ludo hierreuuu...

INSPECTRICE1: (*terzijde, achterdochtig*) Sofie?

LUDO: Ik wou je verwittigen dat de inspectrice van de Adoptiedienst hier is. Neeuuu... De inspectrice die hier nog al eens geweest is. Toen jij net boodschappen deed. Weet je nog? Ik vertelde je erover... De inspectrice die absoluut mijn vrouw wil spreken omdat een kindje in een 'normaal' gezin moet opgroeien. Met een vader én een moeder. (...) Jaaa-a, dié! (...) Kom je tot boven, Sofie? En heu,... je weet wel, he? Wat je nog moet doen... Bel eerst even naar... Ja, om te verwittigen. Oké dan. Tot zo meteen! (*haakt in. Tot inspectrice 1*) Ja, ze heeft nog een afspraak. En ze zou die zo durven vergeten. Ik moest haar eraan herinneren van even op te bellen om te zeggen dat ze wat later zal zijn... Alles wat met die baby te maken heeft, maakt haar zo nerveus, he!

INSPECTRICE1: Nerveus? Dat belooft tegen dat kind hier ooit zal zijn!

LUDO: Jaaa-a... Maar nu zijn dat alleen nog maar de emoties, hoor! Eens de baby er is, dan zal ze heel verantwoordelijk zijn. Zo ken ik haar!

INSPECTRICE1: Ken je haar al lang?

LUDO: Wie? Mijn vrouw? Heu...

INSPECTRICE1: Natuurlijk, je vrouw!

LUDO: Hoooo, ha ja... Mijn vrouw... Natuurlijk, mijn vrouw! En of ik haar al lang ken?

INSPECTRICE1: Ja! Al lang?

LUDO: Heu, jaaa-a... Zolang als we samen zijn, toch wel. We wonen hier zes jaar. Dus...

INSPECTRICE1: Hum! Zes jaar dus.

LUDO: Hihhi, ja, zoiets moet het wel wezen ...

INSPECTRICE1: En hoe gaan de zaken? Veel vertaalwerk voor jou? Veel spagettisaus voor de horeca?

LUDO: Dat loopt allebei precies goed. Net zoals het moet. Druk genoeg om voldoende te verdienen, en rustig genoeg om nog veel vrije tijd te hebben.

(Er wordt gebeld)

LUDO: Hoooo... Daar is Sofie al! Ik laat ze binnen en dan kunnen jullie kennis maken. Je zult zien wat voor een uitgesproken moedertypetjeuuu zij wel is! *(gaat naar de voordeur)*

INSPECTRICE1: *(verbaasd)* Hum! Belt jouw vrouw aan haar eigen huis? Kan die zelf niet binnenkomen?

LUDO: Ach ja, ze was maar bij de onderbuurvrouw. Dan neemt ze geen handtas en geen huissleutel mee... *(Bij het buitengaan, in zichzelf)* Ze moest eens weten! Zo'n oude taart kan je echt alles wijsmaken! *(Exit)*

INSPECTRICE1: *(achter de rug van Ludo, in zichzelf)* Hij moest eens weten! Zo'n jeannet kan je echt alles wijs maken!

(Ludo komt terug op, gevolgd door Sofie)

SOFIE: *(stapt recht op Inspectrice 2 af en geeft haar een hand)* Dag Mevrouw, aangenaam om met u kennis kunnen maken...

LUDO: Hoooo... Dàt kan je beter even afwachten...

INSPECTRICE1: *(negeert de groet en de reactie, en begint direct in een dossier te bladeren)* Jullie willen dus een kind adopteren. Meneer is vertaler, jij bent kok. En jullie werken allebei thuis. Zo is het toch?

SOFIE: Inderdaad! Dat zal Ludo je al wel allemaal verteld hebben.

LUDO: Jaaaa-a, dat vertelde ik haar al allemaal. Jij werkt met de koekenpan en ik met de hersenpan, hihhi...

INSPECTRICE1: En jullie willen dus een kind?

SOFIE: Heu,... ja, natuurlijk! We deden drie jaar geleden al een aanvraag. Als het nog lang duurt, kunnen we voor die kleine ineens een trouwfeest organiseren in plaats van een babyborrel!

INSPECTRICE1: Adoptie, dus? De gewone weg is niet plezant genoeg, zeker?

SOFIE: (*lichtjes gekwetst*) Heu, we bezorgden toch een medisch attest dat aantoonde dat...

LUDO: Jaaaa-a, er is een medisch attest...

INSPECTRICE1: Hum! Jullie hebben er toch al eens goed over nagedacht, dat zo'n kind geen speelgoed is? Dat leeft, dat beweegt, dat eet en drinkt, dat pist en kakt... Dat ligt te huilen 's nachts. Dat kost pakken geld. Elk kind kost een huis, zeggen ze. En dat wordt groot ook. Het groeit uit de kleren en de schoenen voor ze versleten zijn. Dat krijgt een eigen willetje, geraakt aan de drugs, krijgt slechte vrienden...

LUDO: Hoooo... maar zo'n kind willen we niet, hoor!

INSPECTRICE1: Willen? Willen? Er is niet veel te willen. Alleen het geslacht mogen jullie kiezen, maar verder is het te nemen of te laten. Dan is het dat kind of geen kind! Dacht je misschien dat ze in de etalage voor het uitkiezen lagen? Geef mij dat blondje daar, met die blauwe ogen... En doe er nog wat slagroom op! Neenee, zo gaat het niet!

SOFIE: Zou je dan liever willen dat we een hondje nemen of zo?

LUDO: Jaaa-a... met een strikske?!

INSPECTRICE1: Zou nog niet zo dom zijn! Je woont hier op de tiende verdieping. Beseffen jullie dat? Zo'n kind kan uit het raam vallen. Of nog erger: springen! Stel dat het aan claustrofobie lijdt, in deze flat zonder tuin. Of dat het hoogtevrees heeft... Dat kan gebeuren. Dat schept problemen. En hebben jullie ook al eens aan de burens gedacht? Een kind maakt rumoer... Mensen denken daar allemaal niet aan. Er is geen solidariteit meer! Hebben jullie er al eens over gepraat met de boven- en de onderburens?

LUDO: Hoooo,... Dat zal geen probleem zijn. Die twee juffrouwen op het achtste willen ook een baby. Maar heu,... die zorgen er zelf voor.

INSPECTRICE1: Hum! Die van het achtste? Dat is hier twee verdiepingen lager... Zal leuk wonen worden, hier in het gebouw. Op elke verdieping een kind. Als het ene slaapt, dan blèrt het andere! En wat zeggen de andere eigenaars ervan? Te veel kleine kinderen doen de vastgoedwaarde op korte termijn dalen, dat beseffen jullie toch?

SOFIE: Die meneer van onder ons... Ik bedoel, van onder die twee juffrouwen, de man van 't zevende, die zit al meer bij de mevrouw van 't vijfde dan in zijn eigen flat...

LUDO: Om zijn sokken te laten wasseuu, hihih...

SOFIE: Dus, die zal er ook niet veel last van hebben.

INSPECTRICE1: En voor de rest woont hier niemand anders in dit grote gebouw?

LUDO: Jaaa-a, Benny! Maar die loopt voortdurend van boven naar beneden. En omgekeerd ook, natuurlijk...

INSPECTRICE1: Benny? Dat was de postbode, toch? Die met zijn drankprobleem?

LUDO: Heu....

INSPECTRICE1: En die, heu... die 'ouwe taart' van hieronder?

LUDO: Hoooo?... jaaa-a, maar die haat kinderen. Daar moet je geen rekening mee houden. Benny zegt dat ze te lang in 't onderwijs gestaan heeft om nog van boven wijs te zijn... Hihih.

INSPECTRICE1: Hum! Is dat zo?

(Er wordt gebeld)

INSPECTRICE1: Nog bezoek? Alsof het zo nog niet druk genoeg is! 't Lijkt hier wel een kroeg. Trouwens, woont die moeder van je vriend hier nog steeds?

LUDO: Hoooo,... de moeder van Rudy bedoel je? Die,... die gaat verhuizen. Dat hoop k toch...Maar nu ga ik snel even open maken. Momentjeuu... *(Ludo loopt naar de voordeur en komt terug met Inspectrice2)*

SOFIE: *(begroet haar alsof het een oude vriendin is)* Ha, kom binnen!

INSPECTRICE2: Ik heb me gehaast...

INSPECTRICE1: *(tot Sofie)* Hum! Een vriendin van je?

SOFIE: Ja, wij zijn vriendinnen...

INSPECTRICE1: Wat een gezin! Meneer heeft een vriend, mevrouw heeft een vriendin... Samen kunnen ze geen kind krijgen en dan adopteren ze er maar eentje! Wat een wereld!

INSPECTRICE2: (*poeslief*) En wie ben jij dan wel, mevrouw?

INSPECTRICE1: Ik probeer de mensen hun verstand soms terug te geven! Dat ze niet te veel stomiteiten uitrichten! Want als je sommigen laat doen, dan bakken ze er nogal eens een potje van, hoor!

INSPECTRICE2: (*gespeeld naïef*) Ha, je bent van het Leger des Heils?

INSPECTRICE1: Neen, ik ben van de Adoptiedienst. En ik kom kijken of dit koppel hier, koppel - of wat het ook mag zijn, wel in aanmerking komt om een kind te adopteren.

INSPECTRICE2: Dat denk ik wel...

INSPECTRICE1: Ha, ja? En waarom denk jij dat? Heb jij dan ervaring met adopties, met inspecties, met controles... of zo?

INSPECTRICE2: Heu, een beetje... Maar ik ken deze mensen. Wettelijk gezien komen ze zeker in aanmerking. Er is niets dat een adoptie in de weg staat. Ze hebben ook een behoorlijk inkomen, een bewijs van goed gedrag, ze zijn intelligent en gedragen zich beschaafd...

INSPECTRICE1: Hum, beschaafd? 't Is maar hoe je 't bekijkt. Ik heb hier de vorige keer al eens een heksenketel meegemaakt. En vandaag ziet het er niet veel beter uit.

INSPECTRICE2: Tussen haakjes, hoeveel inspectrices zijn er zo actief op jullie dienst?

INSPECTRICE1: Hoeveel? Genoeg om alles te controleren.

INSPECTRICE2: En die brengen dan allemaal verslag uit aan een adviesraad of zo?

INSPECTRICE1: Adviesraad? Adviesraad? Als ik zeg dat de omstandigheden niet geschikt zijn, gaat de adoptie niet door!

LUDO: Hoooo... Maar dat zal hier toch niet het geval zijn, he?

INSPECTRICE2: Dat denk ik ook niet!

INSPECTRICE1: Ha, neen?!

SOFIE: Of misschien wel? Misschien zetten we zelf de adoptieaanvraag wel stop?

INSPECTRICE1: Eindelijk een paar verstandige woorden. Ik ben blij dat ik jullie heb kunnen overtuigen.

RUDY: *(Komt uit de keuken en heeft de laatste woorden nog net gehoord)* Dat denk ik niet!

LUDO: Dat we de aanvraag intrekken?

RUDY: Neen, dat zij ons, heu... jullie heeft kunnen overtuigen.

INSPECTRICE1: Ha, ben jij er ook weer? Twee vriendjes, twee vriendinnen... 't Lijkt hier meer een seksclub!

RUDY: Een club hebben we niet, en die twee dames hier zijn geen hartsvriendinnen. Toch niet zoals Ludo en ik vrienden zijn...

INSPECTRICE1: Zie je wel! Jeanetten! Ik wist het, he! Ja, ik heb het van in 't begin gedacht!

RUDY: *(tot Inspectrice2)* Ben je alleen gekomen?

INSPECTRICE2: *(geheimzinnig)* De anderen zijn verwittigd. Ze zullen zo hier zijn. Maar je weet, die zijn altijd iets later...

INSPECTRICE1: Anderen? Komen er nog? Tóch een club? *(met opgeheven vingertje tegen Ludo en Rudy)* Ik heb jullie door, mannetjes! Ik had jullie al van 't eerste moment door! Jullie willen gewoon de boel oplichten. Twee homo's die een kind willen adopteren en dan een vreemde vrouw erbij halen om een rolletje te spelen als toekomstige moeder! Jullie moesten je schamen! Denk maar niet dat ik een positief advies ga uitbrengen. Naar die kleine kunnen jullie fluiten...

INSPECTRICE2: Hangt dat dan alleen van jouw advies, mevrouw? Moet daar geen hele raadscommissie over beslissen?

INSPECTRICE1: Als ik dat adviseer, dan heeft die commissie niks meer te zeggen. Die volgen toch wat ik zeg. Maar waar bemoei jij je eigenlijk mee? Je valt hier zomaar binnen, je beweert de vriendin te zijn van...

INSPECTRICE2: Wel, mevrouw, ik zal je graag vertellen wie ik ben. Ik ben namelijk... inspectrice van de Adoptiedienst.

INSPECTRICE1: Jaaa, dat zal wel zijn... Dat kan iedereen zeggen!

INSPECTRICE2: Dat klopt. En dit dan? *(toont een badge)*

INSPECTRICE1: Pfff... zo'n kaartje maakt tegenwoordig iedereen zelf met een computer. Ik vraag me af waarom jij je uitgeeft als inspectrice terwijl ik dat ben!

RUDY: Dat vragen wij ons dus ook van jou af, mevrouw. Kan jij je beter legitimeren dan?

INSPECTRICE1: Legitimeren? Wat is me dat nu weer voor iets! Geen moeilijke woorden gebruiken, he keukenhulpje! Ik weet toch wel wie ik ben, zeker!

INSPECTRICE2: Maar wij weten niet wie jij bent, mevrouw. Ik weet alleen zeker dat jij niets met de Adoptiedienst te maken hebt.

INSPECTRICE1: *(een beetje nerveus tegen Ludo, Rudy, Sofie...)* Laat jullie niets wijsmaken! Ik denk dat die 'vriendin' van jullie zich voor iemand anders uitgeeft!

LUDO: Hoooo... en waarom zou zij dat dan wel doen?

RUDY: *(tot Inspectrice1)* Ik vraag me vooral af waarom jij dat doet!

(Er wordt gebeld)

SOFIE: Ik zal wel gaan open doen, Ludo... *(Exit)*

INSPECTRICE2: Haha, ze zullen daar zijn. Dan weten we 't meteen.

INSPECTRICE1: Wie zal daar zijn? Is hier nog geen volk genoeg?

RUDY: Eindelijk het uur van de waarheid!

LUDO: Hoooo... Hoe spannend toch?!

(Sofie komt weer op, samen met de twee politieagenten, op de voet gevolgd door Benny. Benny gaat recht naar Ludo)

BENNY: *(neemt Ludo even terzijde)* Amaai, dat zijn me de dagen wel, meneer Ludo!

LUDO: Eigenlijk heb je wel een borrel verdiend, he Benny?

BENNY: Wel meneer Ludo, ik ben blij dat je 't zegt. Dàt is nu juist het woord dat ik zocht: een neut!

LUDO: Ik zal er eens direct voor zorgen, Benny! *(Schenkt Benny een borrel in. Deze zet zich wat afzijdig met de rug naar het gezelschap en geniet van zijn drankje)*

AGENT1: *(gebiedend)* Niemand buiten!

AGENT2: Iedereen blijft binnen!

AGENT1: Wij zijn belast met een onderzoek.

AGENT2: Wij moeten een onderzoek voeren.

INSPECTRICE1: Wie zijn die twee poesjenellen, zeg? Ik probeer hier serieus te werken!

AGENT1: Er kwam een klacht binnen...

AGENT2: Ja, er werd geklaagd.

AGENT1: Over valse naamdracht.

INSPECTRICE1: Ik weet op den duur ook niet meer hoe hier iedereen heet, hoor! Dat loopt hier maar binnen en buiten en iedereen beweert een koppel te vormen met de andere.

AGENT1: Haha, dan voegen we daar nog een klacht wegens ontucht aan toe.

AGENT2: Koppelvorming bij nacht... Zijn dat zware omstandigheden, Lange?

AGENT1: Héle zware, Smalle... Wie is hier de inspectrice van de Adoptiedienst?

INSPECTRICE1 + INSPECTRICE2: *(samen)* Ik! *(Vervolgens tegen elkaar)* Hoe? Jij?

AGENT2: 't Zijn er twee...

AGENT1: Da's niks, he Smalle, dan schrijven we dubbel! Heb jij nog een pen?

INSPECTRICE1: Hum! Een klacht voor valse naamdracht en ze noemen zelf mekaar Lange en Smalle. Dat zal zo toch ook niet op hun 'paske' staan?!

AGENT1: Kalm aan, he madammeke! Wij zijn in uniform en dat wil toch wel iets zeggen!

AGENT2: Maar wie heeft er ons eigenlijk gebeld?

AGENT1: Ja, dat wil ik ook weten. Wie heeft er ons gebeld?

INSPECTRICE2: Dat was ik...

INSPECTRICE1: *(kijkt verbaasd)*

AGENT1: Dan gaan we je moeten oppakken, he madammeke.

INSPECTRICE2: Hoezo, oppakken? Ik diende de klacht in...

AGENT1: Haja? Welke klacht?

AGENT2: Een klacht... even kijken... voor het zich uitgeven in een functie die men officieel niet uitoefent... Iemand zou zich hier uitgeven voor inspectrice van de Adoptiedienst en helemaal geen inspectrice zijn...

INSPECTRICE2: Wel, dat klopt toch?

AGENT1: Maar je zegt juist dat je wél inspectrice bent? Dus heb je een valste klacht ingediend!

AGENT2: Juist! Zo vals als iets! En daar kunnen we niet mee lachen! Kan jij daarmee lachen, Lange?

AZGENT1: Nee, Smalle, daar lachen we niet mee!

INSPECTRICE1: Groot gelijk, commissaris! Zij geeft zich uit voor inspectrice, terwijl ik de echte inspectrice ben.

AGENT2: Hoor je dat, Lange, ze zegt Commissaris...

AGENT1: Maar heu,... dat ben ik toch niet, Smalle?

AGENT2: Neen, maar misschien denkt zij dat je dat nog ooit wordt?

AGENT1: Ze heeft wel mensenkennis, he Smalle?

INSPECTRICE2: *(razend, tot Inspectrice 1)* Hoe durf je?! *(stapt dreigend op haar af)* Denk je dat je met wat geslijm je gelijk kunt halen, misschien?

INSPECTRICE1: Kijk, hoe ze zich gedraagt! Is dat normaal voor een inspectrice?

AGENT1: *(tot Agent2)* Weet jij dan hoe een inspectrice zich gedraagt, Smalle?

AGENT2: Dat hangt ervan af, he. Welk soort inspectrice is het? Bij ons zou dat normaal zijn, maar die van de Adoptie ken ik niet.

AGENT1: We kunnen ze alle twee oppakken?

AGENT2: Oei... Moeten we dan niet eerst versterking vragen, Lange?

LUDO: Hoooo... Nu weet ik het ook niet meer, hoor!

BENNY: Wat weet je niet meer, meneer Ludo? De fles? Waar je de fles hebt neergezet?

LUDO: Neeneuuu... Benny. De fles, die... Maar wie van die vrouwen is nu eigenlijk de echte inspectrice van de Adoptiedienst?

BENNY: Wel... *(kijkt even rond, krijgt voor 't eerst Inspectrice1 in 't oog en valt van verbazing achterover)* Godallemachtig!!

RUDY: Benny! Benny, toch... *(tot Ludo)* Je mag hem niet zoveel te drinken geven, schatje...

LUDO: Hooooo... Hij dronk maar één borreltje, bolleke!

INSPECTRICE1: *(nog heel even stoer)* Zie je wel dat het jeanetten zijn!

SOFIE: *(schiet ter hulp)* Wat krijgt Benny nu zo ineens?

BENNY: *(wijst)* Die... die... Maar dat is...

INSPECTRICE1: *(tracht te ontsnappen)* Zo'n circus! Ik ben het hier beu. En van dat kind komt er niks in huis! Geloof dat maar niet!

BENNY: Maar zij is...

AGENT2: Halt, madammeke. Wat had hij *(wijst op Agent1)* gezegd? Zal ik het even herhalen? Hij zei: Niemand buiten!

INSPECTRICE1: Maar, heu...

AGENT1: En weet je nog wat ik daarop zei? Zal ik het even herhalen? Ik zei: Iedereen blijft binnen!

BENNY: Maar,... die... die...Dat is...

AGENT1: Denk jij ook dat die meneer die madam herkent, Smalle?

AGENT2: Hij doet alleszins heel vreemd, Lange!

INSPECTRICE1: En nu stap ik op! Het is hier genoeg geweest!

AGENT1: Dat denk ik niet, madammeke. In naam der wet... En de wet,...

AGENT2: De wet, dat zijn wij dus!

AGENT1: In naam der wet beveel ik je van te blijven staan tot het hier allemaal een beetje duidelijker wordt.

LUDO: *(bezorgd)* Maar Benny'tje toch! Wat scheelt er met je?

BENNY: Die... die inspectrice... dat is geen inspectrice! Ik bedoel, die ene inspectrice... (*wijst naar Inspectrice1*) Die daar! Dat is...

RUDY: ...Iemand anders?

BENNY: Dat is nu juist het woord dat ik zocht, zie! Een bedriegster!

INSPECTRICE2: Oef! Ik ben blij dat iemand haar kan ontmaskeren. Dat mens is nog in staat om mij verdacht te maken!

SOFIE: Maar hoe weet je dat, Benny?

BENNY: Dat is de bewoonster van het negende! Je weet wel, die gepensioneerde lerares die me de post uit de handen zou rukken, maar waar ik nooit een borreltje krijg!

INSPECTRICE1: (*gaat door de knieën*) Ja,... ja... Die ouwe taart... Ik beken.

SOFIE: Dan mogen we nu toch wel eindelijk eens een verklaring verwachten, neem ik aan?

AGENT1: Sttt, juffrouw! Wij kunnen niet toestaan dat personen, vreemd aan de dienst, zich met het verhoor bemoeien. Ik zal de verklaring opnemen die de verdachte aflegt.

BENNY: Ik zei je toch dat zij niks van kinderen moest weten! (*filosofisch*) Een heel leven in het onderwijs, tja... het tekent een mens!

INSPECTRICE2: Willen we nu misschien eerst even luisteren naar wat zij te vertellen heeft?

INSPECTRICE1: (*zachtmoedig*) Benny vergist zich...

BENNY: Nu nog mooier! 't Zal allemaal mijn schuld zijn, zeker?

INSPECTRICE1: Je vergist je wanneer je zegt dat ik niets van kinderen wil weten...

RUDY: (*Boos*) Maar je hebt wel alles in het werk gesteld om ons op andere gedachten te brengen?

LUDO: Jaaa-a, en hoé dan nog wel!

INSPECTRICE1: (*triest*) Ik had altijd al graag een kind gewild... Maar als jong meisje werd ik geopereerd en daarna zou ik nooit meer zwanger kunnen worden. Daarom hoopte ik een kindje te kunnen adopteren. Maar in die tijd was dat niet evident. Mijn aanvraag werd geweigerd...

LUDO: (*sarcastisch*) Jaaa-a... een kind moet opgroeien in een 'normaal' gezinnetje, he? Met een moeder en een vader...

INSPECTRICE1: Het spijt me, meneer Ludo. Ik was gewoon jaloers. Ik ging eraan kapot...

RUDY: Jaloers? Jaloers, op wie dan?

INSPECTRICE1: Op iedereen! Eerst vernam ik van Benny dat een van de juffrouwen van het achtste probeerde van op een kunstmatige manier zwanger te worden en dat de andere dan dat kindje zou adopteren. Daarna vernam ik dat mijn bovenburen...

LUDO: Wij, dus?

INSPECTRICE1: Ja, jullie... Dat jullie ook een kindje wilden. Dat jullie een adoptieaanvraag hadden gedaan en dat er na drie jaar eindelijk schot in de zaak begon te komen. Er was een brief van de Adoptiedienst. Daarin stond dat er een inspectrice op bezoek zou komen...

INSPECTRICE2: Ja, dat is de brief die ik enkele weken geleden stuurde.

RUDY: Maar hoe kon jij weten wat daar in stond?!

BENNY: Ik heb niks gezegd, hoor! Dat weten jullie wel, ik praat nooit met iemand over wat ik op de andere verdiepingen hoor.

INSPECTRICE1: Ik leidde Benny af en kon de brief bemachtigen. Ik las hem, kleefde hem weer dicht en gaf hem de volgende dag weer met hem mee.

AGENT1: Is dat geen schending van het briefgeheim, Smalle?

AGENT2: Ja, en ik denk zelfs nog wel met voorbedachten rade, Lange!

AGENT1: Dat wordt hier een behoorlijk dossier, vrees ik. Er zal moeten geschreven worden!

AGENT2: Zou ik al niet om assistentie vragen, Lange?

INSPECTRICE2: Hohoho, heren, niets overhaasten! Laten we eerst eens luisteren naar het verhaal van mevrouw, hier.

INSPECTRICE1: Toen ik die brief las, wist ik dat de zaak zo goed als rond was. Het hele voorbereidende onderzoek was al achter de rug en die inspectrice kwam alleen nog even kennis maken en dan zou een paar dagen later het blijde nieuws volgen...

INSPECTRICE2: Dat had je dan heel goed begrepen!

INSPECTRICE1: Ik voelde me plotseling zo triestig worden, zo depressief... Er overviel me zo'n verschrikkelijke moedeloosheid en die duivelse jaloezie stak alweer de kop op... Ik besloot om zelf inspectrice te spelen. Ik bracht dus de heren hier een bezoek om hen angst aan te jagen. Om hen te vertellen dat ze zich geen illusies moesten maken, want dat er van een adoptie niets in huis zou komen...

BENNY: (*behulpzaam*) Ha neen, omdat het jeanetten zijn, he!

INSPECTRICE1: Ik wees hen ook op al de ongemakken van een baby...

LUDO: Jaaa-a, (*in één adem*) "Dat leeft, dat beweegt, dat eet en drinkt, dat pist en kakt... Dat ligt te huilen 's nachts. Dat kost pakken geld. Elk kind kost een huis, zeggen ze. En dat wordt groot. Het groeit uit de kleren en de schoenen voor ze versleten zijn. Dat krijgt een eigen willetje, geraakt aan de drugs, krijgt slechte vrienden..." Oef, zo zei je dat!

INSPECTRICE1: En op de gevaren...

LUDO: (*citeert*) "Zo'n kind kan uit het raam vallen. Of nog erger: springen! Stel dat het aan claustrofobie lijdt, in deze flat zonder tuin. Of dat het hoogtevrees heeft..."

INSPECTRICE1: Maar ik meende dat allemaal niet. Het spijt me zo...

RUDY: Wat een verhaal!

LUDO: Jaaa-a, en vooral, wat een triestig verhaal. Ik begin echt medelijden te krijgen met jou, mevrouw... Het spijt ons als we je gekwetst zouden hebben, zonder het zelf te beseffen...

AGENT1: Nu het voor iedereen duidelijk is, wordt het dus tijd dat wij overgaan tot arrestatie van het sujet, zich uitgevende voor een ander persoon, schendende het briefgeheim van derden, zich hier ter plaatse bevindende in aanwezigheid van twee agenten, genaamd de Lange en de Smalle,...

SOFIE: Heu,... Moet dat echt?

INSPECTRICE2: Ik denk dat mevrouw haar hele leven lang al genoeg gestraft is en dat een arrestatie niet echt nodig is, heren...

AGENT1: En die klacht dan?

INSPECTRICE2: Ik denk (*kijkt even rond naar de anderen*) dat iedereen ermee akkoord gaat, dat we geen klacht indienen? Ik ben ervan overtuigd dat mevrouw zoiets nooit meer zal doen...

INSPECTRICE1: *(nadrukkelijk en dankbaar)* Neen! Neeneenee!
Wees daar maar zeker van! Het spijt me zo... En dankjewel, dank
jullie allemaal dat jullie zoveel begrip hebben voor mijn
wangedrag...

AGENT1: Maar we zullen wel moeten schrijven...

LUDO: Hoooo... en waarom moet dat, heren?

AGENT1: Waarom dat moet? Omdat wij zo graag schrijven, he! Is
het niet zo, Smalle?

AGENT2: Ja, Lange! Agenten schrijven graag. Ze kunnen het niet
zo goed, maar ze doen het wel graag.

RUDY: En wat gaan jullie dan schrijven?

AGENT1: Wel wij moeten 'een proceske' opstellen, he.

SOFIE: Maar er is toch geen klacht meer?

AGENT2: Ha neen, madammeke, maar elke keer wanneer wij ter
plaatse afstappen, dan moet daar 'een proceske' van opgesteld
worden.

LUDO: Hoooo... een proceske! Hoe spannend!

AGENT1: *(begint met een potloodstompje in een boekje te noteren)*
We schrijven dus op dat we niet overgaan tot arrestatie van
mevrouw... *(na korte stilte)* Zeg Smalle, gear.. arest... hoe schrijf je
'gearresteerd'?

AGENT2: Met een 'r'? Met twee 'rr-en'? Met een 't'? Een 'd'? 'Dt'?
Pffff... Schrijf gewoon dat we haar niet 'opgepakt' hebben. Dat is
gemakkelijker, Lange.

AGENT1: *(noteert al spellend)* Op-ge-pa...

AGENT2: *(droogjesweg)* Zonder 's'.

AGENT1: *(verbaasd)* Hoezo, zonder 's'? 'Opgepakt' is toch altijd
zonder 's', Smalle?

AGENT2: Welja, ik zeg het toch!

AGENT1: Toch spijtig dat we voor niks gekomen zijn...

BENNY: Och, troost jullie, ik kom hier zo vaak bijna voor niks!

LUDO: *(opgelucht)* Misschien kunnen we allemaal wel een borreltje
gebruiken nu? Jij natuurlijk ook, buurvrouw!

INSPECTRICE1: Wel, meneer Ludo, ik weet dat ik maar beter heel stillletjes blijf... Ik schaam me zo voor wat ik gedaan heb... Maar als ik jullie niet ontrief...

LUDO: Heuuu?...

INSPECTRICE1: Dan lust ik nu óók wel een borreltje!

(Ludo schenkt iedereen, behalve de agenten, een borreltje in. De anderen toosten met mekaar.)

INSPECTRICE2: *(na korte stilte en de eerste slok)* Heu, meneer Ludo en meneer Rudy, hadden jullie geen belangrijke mededeling meer te doen?

RUDY: Ach ja, dat is waar ook... *(Met knipoog naar Inspectrice1)* Kwestie van de rust voor onze burens... *(Plechtig)* Wij hebben nog eens alles op een rijtje gezet, Ludo en ik. We hebben alles nog eens goed overwogen... Alle voordelen tegen de nadelen afgewogen...

LUDO: ...een SWOT-analyse gemaakt, dus...

RUDY: En toen we het lijstje van de voordelen bekeken, van al de jaren dat we al in absolute vrijheid leven, de rust die we in deze flat kennen...

LUDO: Ja, hoe graag we ook kinderen zien,... Hoe groot onze kinderwens ook was...

RUDY: We hebben samen besloten om toch maar onze adoptieaanvraag stop gezet.

LUDO: Bij nader inzien was het voor ons toch niet zo'n goed idee van een kind te nemen.

RUDY: En er is nog iets anders...

LUDO: Jaaa-a...

SOFIE: Inderdaad! Een hele goeie reden om er een stevige borrel op te drinken. Alleen, ik zal niet meedrinken ...

INSPECTRICE1: *(bezorgd)* Heu, gaat het niet goed met jou, juffrouw?

LUDO: Hoooo... het gaat juist bijzonder goed met haar!

RUDY: Ja, ze heeft zo vaak geprobeerd van zwanger te geraken en...

SOFIE: En eindelijk is het... *(uitbundig)* GELUKT!

INSPECTRICE2: Heee, dat is leuk nieuws voor jou!

SOFIE: Ja! Ik weet het nog maar een paar dagen.

BENNY: Daar moet op gedronken worden!

LUDO: *(gul)* Wij hebben alle babyspulletjes die we al voorzien hadden, aan haar en aan Els gegeven.

RUDY: En in ruil krijgen wij hun hondje.

LUDO: Met een strikske!

RUDY: Zo zijn we allemaal een beetje in verwachting. Bij Sofie en Els wacht de kinderkamer op het kindje...

LUDO: ...en bij ons wacht de mand op Fiefieke!

AGENT1: *(met blik van verstandhouding)* Zijn wij nog in dienst, Smalle, of zijn we al overuren aan 't doen?

AGENT2: Ik denk dat ondertussen onze dienst erop zit, Lange!

AGENT1: Ha, dan is 't in orde! Allee, ik zeg het maar voor 't geval dat ze ons ook een borreltje zouden aanbieden, he. 't Moet niet, hoor. Maar als ze erop zouden aandringen, dan moeten we 't nu tenminste niet meer weigeren.

AGENT2: Haja, tijdens de diensturen drinken we niet, he Lange?

AGENT1: Tijdens de diensturen drinken? Geen denken aan!

BENNY: Ik ook niet... Ik ook niet....

LUDO: Hoooo... Ben ik jullie vergeten? Hierzie, een grote borrel voor onze vrienden?

AGENT2: Vrienden?

RUDY: Haja, de politie is toch mijn vriend?

AGENT1: Oei, we moeten hier beginnen opletten, Smalle! Als die ons al beginnen 'vriend' te noemen...

INSPECTRICE2: Juffrouw Sofie, zal ik maar meteen het dossier voor de adoptie in orde maken? Ik neem aan dat jouw vriendin...

SOFIE: Dat is een goed idee! Dan gaat het sneller vooruit en hoeven we geen drie jaar te wachten. Natuurlijk wil Els mijn kindje adopteren!

(Er wordt gebeld)

RUDY: Wie kan dat nu weer zijn? *(gaat open doen en komt onmiddellijk terug met zijn moeder en de moeder van Els, die allebei heel uitgelaten doen)* Ha, mamaatjeu...

MOEDER RUDY: *(zonder zich iets aan te trekken van de drukte en de aanwezigen)* Zeg jongen, ik heb groot nieuws. Moet je eens luisteren...

MOEDER ELS: Wij ontmoetten mekaar een paar dagen geleden in de lift en uiteindelijk geraakten we in gesprek... Jouw moeder voelt zich wat eenzaam in haar huis. En bij mij is ondertussen alles behangen...

MOEDER RUDY: *(ratelt)* En daarom hebben we besloten dat ik bij haar ga inwonen. Zo hebben we allebei altijd gezelschap! Is dat geen fantastische oplossing! Ja, ik loop hier toch maar in de weg. Zeker nu jullie alle twee kennis hebben met die leuke meisjes!

LUDO: Heu... dat is...

MOEDER ELS: *(tot Moeder van Rudy)* Neenee, dat is niet zo! Ons Els is nog altijd met Sofie en Sofie, die is zwanger...

MOEDER RUDY: Ho, zwanger? Van wie dan? *(tot Rudy)* Van jou, jongen? *(zonder antwoord af te wachten)* Vandaar al die babyspulletjes en die verhalen over babysitten... *(kijkt rond en ziet de lege hoek)* Babyspulletjes? Waar zijn die gebleven?

MOEDER ELS: Die hebben ze aan ons Els en Sofie gegeven.

MOEDER RUDY: Dus... jij wordt dan grootmoeder?

MOEDER ELS: Ja, inderdaad.

MOEDER RUDY: En als ik bij jou inwoon, ben ik het dus ook een beetje? Of mag jij de doopmeter zijn, misschien?

MOEDER ELS: Nee, laat maar! Veel te duur! Oma is al een taak op zich!

SOFIE: Over peter en meter gesproken... Daarover hebben we ook nog groot nieuws!

AGENT1: Amaai, zoveel nieuws... Moeten we dat allemaal in ons proceske zetten? Wij waren beter journalist geworden dan agent, he Smalle?

AGENT2: Schrijven die ook zo graag als wij, Lange? En kunnen die dat ook niet?

SOFIE: Toen we vernamen dat Ludo en Rudy stilaan begonnen te twifelen of ze echt wel een eigen kindje wilden... En toen we daarna de bevestiging kregen dat de in-vitro-fertilisatie gelukt en ik dus zwanger was... Toen hebben Els en ik besloten dat ons kindje niet alleen twee mama's zal hebben, maar ook twee papa's. Rudy en Ludo zullen samen de peter van onze baby zijn en af en toe mag die hier komen logeren...

LUDO: Jaaaa-a, en zo krijgen wij toch ook een beetje een kind...

SOFIE: Ik heb alleen nog één vraagje nu...

BENNY: Vraag maar, juffrouw Sofie, vraag maar... Dat doe ik ook altijd. Als ik niet zelf naar de jenever zou vragen, 'k zou geen fles zien, geloof ik...

SOFIE: Het is een vraag aan Mevrouw de Inspectrice...

INSPECTRICE2: Aan... mij?

SOFIE: Heu, nee...

BENNY: Ja, dat komt ervan als iedereen hier inspectrice is!

SOFIE: Een vraagje, aan onze bovenbuurvrouw van het negende...

INSPECTRICE1: (*verrast*) Aan... mij?!

SOFIE: Ja. Aan jou.

INSPECTRICE1: Je mag me alles vragen. Ik schaam me nog altijd over wat ik deed. Ik ben zo ontroerd door al het begrip dat jullie voor mij opbrengen...

SOFIE: Wel... Wij krijgen dus een kindje. Ik mag bijna zeggen: wij met z'n vieren! En jij had altijd al graag een kindje gewild. Maar de natuur besliste daar anders over...

INSPECTRICE1: Ik heb mijn lesje wel geleerd, juffrouw. Ik ben niet meer jaloers. Ik gun het jullie echt van harte...

SOFIE: Dat had ik al begrepen, buurvrouw. Maar nu mijn vraag... (*na korte stilte*) Zou jij... zou jij... Ludo en Rudy willen helpen?

INSPECTRICE1: Hoe kan ik hen helpen? Na alles wat ik hen misdaan heb, wil ik hen natuurlijk graag helpen. Maar ik zie niet in, hoe ik dat zou kunnen...

SOFIE: In de begeleiding en de opvoeding van onze baby, bij voorbeeld... (*na korte stilte*) Zou jij meter willen zijn van ons kindje, buurvrouw?

(na korte stilte)

AGENT1: Kom Smalle, ik denk dat we maar eens moeten opstappen. Ons werk zit erop!

AGENT2: Ik denk het ook, Lange.

AGENT1: Nog even en iedereen begint hier te snotteren en ik kan daar niet zo goed tegen...

AGENT2: Ik ook niet, Lange, ik ook niet...

INSPECTRICE1: *(diep ontroerd)* Ik weet niet wat te zeggen...

BENNY: 'k Zal je helpen. Wil je nog een borrel om de emoties door te spoelen?

INSPECTRICE2: *(Opgelucht)* Ja... graag!

BENNY: *(tot Sofie)* Voilà, da's geregeld. Ze heeft het gezegd: ja, graag! Dus... ?

INSPECTRICE2: *(tot Sofie)* Ik zal heel graag meter worden van jullie kindje, juffrouw Sofie. Héél graag! Ik verdien het eigenlijk niet...

LUDO: *(gaat naar Inspectrice2 en geeft haar een knuffel)* Ach, alles is vergeven en vergeten. We zijn allemaal zo blij voor Sofie haar zoontje...

MOEDER ELS: Zoontje? Weten jullie dan al welk geslacht het zal hebben? De bevruchting is nog maar van een week geleden of zo?

ELS: Eerlijk gezegd, maakt het ons weinig uit, hoor. Een jongen of een meisje...

BENNY: Ja, zolang 't maar gezond is, zeggen ze dan meestal, he.

LUDO: Ja, en... als 't maar een jongen is!

ALLEN SAMEN: Ja, als 't maar een jongen is!

(Doek)
EINDE

Beste lezer,

Vergeet je niet van een korte reflectie met je oprechte mening over dit stuk, te zenden aan de auteur? Waarvoor dank.

lucvanbalberghe@gmail.com

Las je ook reeds de andere toneelwerken van Luc van Balberghe?

Avondvullers

- **Tryskyl**, tragikomedie, 3 à 4 dames + 2 heren
- **Virus**, tragikomedie, 4 dames en 2 heren
- **Wolfsmelk**, tragikomedie, 6 d. en 6 h. + evt. figuratie
- **Gekaapte violen**, tragikomedie, 4 dames en 2 heren
- **Een paard dat niet naar de zee kijkt**, familiekroniek, 1 dame en 1 heer
- **Kerst in De Stompen Hoek**, een eigentijdse *Christmas Carol*, grote bezetting
- **Voor alles is er een tijd**, familiekroniek, verteltekst voor 5 personages
- **De verbazingwekkende carrière van Provist Alain**, tragikomische satire, min. 1 man, evt. tot 5 heren en 3 dames.
- **Gebakken Lucht**, deurenkomedie, 4 dames en 3 heren
- **Als 't maar een jongen is!**, blijspel, 8 dames en 3 heren
- **Een afdruk van lucht**, intrigekomedie, 5 dames

Eenakters

- **De Bank** (30'), psychologisch drama, 1 dame en 2 heren
- **De goochelaar** (60'), thriller, 2 d. en 4 h., evt. zangkwartet
- **60 dagen later...** (40'), relatiethriller, 3 dames en 1 heer
- **Sotscop** (20'), wagenspel, 3 heren en 3 dames + spreekkoor met voorzegger
- **Jonge klare** (40'), kluchtig wagenspel, 1 dame en 4 heren
- **De koning van Teuttereweuttere**, (40') kluchtig wagenspel, 13 personages met dubbelrollen, min. 3 dames en 3 heren

Kindertoneel

- **Kabouter Krik is verdwenen** (100'), sprookje, 7 personen (m/v)

Vraag gratis leesbrochure aan:

luc.van.balberghe@telenet.be